

TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE

III. évfolyam, 11. szám 1992 NOVEMBER

19,50 Ft

FÜGGETLEN KÖZÉLETI LAP

ERDÉLYI VENDÉGEKET FOGADOTT VÁROSUNK

Írásaink szerzői: Hajnal Józsefné, Kovács Györgyné, Pásztor Gábor
Fotó: Árvai

Egy bajnak, aki más
riport farkas Péterrel

*Felhívás
alapítvány létrehozására*

Csökkentette kamatalt az OTP

A tényyszerű adatok mellett néhány
hasznosítható tanáccsal is szolgál szerzőnk.

"A pénzt nem "bezsebeltük", hanem a "Törökszentmiklós Város Település - fejlesztési Alapítvány" számláján őrtizzük mindaddig, amíg a jogi feltételek nem tisztázódnak, és azt a megjelölt célra felhasználhatjuk." - biztosítja a névtelen rágalmozót a polgármesteri hivatal munkatársa. A válasz teljes szövegét a 11. oldalon olvashatják

a NO PARKING után
Itt a MÓQS ÖRS

EMLÉKEZÉS A FORRADALOMRA
(Egy ünnepről két hangnemben.)

"Székelyek, ott a bércek szikla-mellén..."

(Dsida Jenő)

Október 23-án délután megnyitott a Helytörténeti Múzeum. Az Anonym énekkar és a Kodály Zoltán Zeneiskola tanári fuvósötösének szűke másora után Sűlye Károlyné, a Városi Művelődési Központ igazgatója méltatta Kada István törökszentmiklósi naív festő életútját, és az egybegyűltek figyelmébe ajánlotta a régi paraszti életet ábrázoló húsz festményt (a harmincnégyből), amit szülővárosára hagyott. Ezt követően Mészáros János alpolgármester bemutatta Abrahám Jakab brassói grafikusművészt, aki önálló kiállításra hozta el gazdag munkásságának legszebb darabjait.

- "Erről nem beszélni kell, hanem meg kell nézni!" - hangsúlyozta az alpolgármester. Különösen egy képet emelt ki, amelyiken az arc teljesen el van takarva, csak a szem látszik. Elgondolkozhatunk: Vajon mit akart vele ábrázolni alkotója?

Bár művészvendégünk rögtön az érdeklődés középpontjába került, mégis futotta idejéből és türelméből egy rövid beszélgetésre, melyben tájékoztatást kaptunk eddigi életútjáról. 1952-ben született Lázárfalván, Hargita megyében. 1976-ban fejezte be a kolozsvári Képzőművészeti Főiskola grafika szakát. Az Országos Képzőművészeti Szövetség brassói fiókjának tagja. Jelenlegi foglalkozása: Formatervező Brassóban, a NORVEA RT-nál. 14 egyéni kiállítása volt hazájában, a legelső Kolozsváron, 1976-ban. Csoportos kiállításokon tizennyolc alkalommal vett részt, külföldön hatszor mutatkozott be. Magyarországon ez a második szereplése.

Bár tagja az RMDSZ-nek, nem politizál. Művészember, aki véleményét műveiben mondja el. Az erdélyi nép, a Székelyföld mindennapi életét ábrázolja. Középpontban mindenütt az ember áll.

-Melyik képről beszélne legszívesebben?

Közéletünk felparcellázva?

Sohasem volt még ilyen nehéz megszólalnom az újság hasábjain, mint éppen most, az Erdélyi Napok lezajlása után. Emberek jönnek velem szemben, még napok múltán is egyet gondolunk - felelő volt. Úgy szeretnék szólni, hogy ne törjön meg a varázs, és mégis szót ejthessek néhány visszasságról.

Vajon meddig hat ópijumként lelkünkre ez az érzés? Tudunk-e máskor is pártok és felekezeti különbségek nélkül egy célért dolgozni, mint ahogy ott egy asztalnál ültünk mindannyian. Azon az estén elfelejtettünk kommunisztájni, zsidózni, fasiztájni, kirekesztősdni sem volt. Csak jó szó és biztatás. Senki sem hitte, hogy csak műkönyvek hullnak, és a maguk igazolására éneklék hangosabban a himnuszt, mint máskor.

Pedig most is volt annyi bajunk, mint máskor. Éppen aznap nem engedték szóhoz jutni a köztársasági elnököt, a Duna elrekesztésére is dühöngtek már a megrakott gépek, és Romániában éppen akkor jelentették be az Erdély megnevezés használatának a betiltását.

Mi mosolyogtunk, és nem visolyogtunk közéletünk bot-

- A "KÖTÉSEK" sorozat egyikéről, a "MENEKÜLÉS"-ről. Sajnos, korunkra jellemző ez az új népvándorlás. Egy emberpár - de főleg a nő - kétségbeesett futása a témája.

Hosszabban időztünk a megnyitón is említett "DÉLIBÁB I." és "DÉLIBÁB II." című alkotások előtt.

-Milyen gondolatokat fejeznek ki ezek a képek?

-Mindegyik közvetlenül a romániai forradalom előtt készült. Csak a szem látható rajtuk. Mondanivalójuk: Semmit nem hallhatunk! Semmit nem beszélhetünk! Jó, hogy még a szemünket is be nem kötötték!

- Milyennek látja kint a magyar értelmiség helyzetét? Mennyire foglalkoztatja őket a "menni vagy maradni" kérdése?

-Nagyon sok nehézséggel küzdünk. Lehetőségeink igen korlátozottak de feltétlenül maradni kell - és dolgozni! Ezzel használunk legtöbbet.

- A Magyar Televízió műsort készített nemrég a Hargitán rendezett Erdélyi Diák találkozóiról, CAMPUS '92 címmel. Ott hangzott el a szervezővel folytatott beszélgetésben, hogy az itthoniak túl sokat foglalkoznak velük. Oszlja-e ezt a véleményt? Mit várnak tőlünk?

- Jólesik a törődés! Egyáltalán nem érzem túlzásnak. Nagy szükségünk van az anyaország együttérző támogatására, az őszinte barátság erejére...

Őt hallgatva Dsida Jenő további sorai jutottak eszembe:

"...Magyarok ott a Tisza partján,
magyarok ott a Duna partján
...üljétek mellém."

Köszönöm az olvasók nevében!

Hajnal Józsefné

A kiállítás november 25-ig megtekinthető.

ladozásain. Nem volt szemrehányás a szervezés amatőrsége miatt, pedig nem éppen tetszetős plakátok készültek a munka sebtében, és néha az utolsó pillanatban adtuk a vendégek kezébe a meghívót.

Azt is mindenki elfeledte, pedig nagyon furcsálta korábban, hogy a kiadott városi program nem tartalmazta a nap kétségkívül legkiemelkedőbb rendezvényét, mert azt éppen nem a "hivatalos" ünneprendezőktől találták ki. Senki sem csodálkozott, hogy néhány lelkes amatőr párttag ugyanúgy dolgozott a múzeum átadása előtt, mint a fizetésért tüsténkedők.

A lakosok nem rendezőszervek szerint ítélték meg az eseményeket.

Mi hát ennek a nagy népi összetalálkozásnak az üzenete?

Hogy a határainkon túl élő magyarokat nem szabad kirekeszteniük!

Hogy össznépi kesergésünk oka relatív!

Hogy meg lehet, és meg is kell találni az apró kis csatornát a segítésnek!

És van néhány sajátosan városi tapasztalat.

Hogy a városi közélet javítható!

Hogy nem lehet pusztán a párttagság létszáma alapján megítélni az erőviszonyokat!

Hogy üres fecsegés helyett tettek kelljenek!

Kovács Györgyné

Hangtalan ünnep

Kedves olvasóink talán észre sem vették, hogy lapunk már a harmadik évfolyamot éri meg, ami nagyon szép életkor egy helyi újság részéről.

Milyenek vagyunk?

Ezt - természetesen - Önnek kell eldönteni, Kedves Olvasó.

/Igaz, szinte naponta találkozunk az Önök kritikájával, néha kifejezetten szélsőséges formában, esetleg kifejezetten útszéli hangnemben, de - talán - még ez nem olyan nagy baj - ma./

"Amatőrök" vagyunk, ám ne felejtsek, hogy az újságíróképzés nem létező felsőoktatási forma, csak az újságíró szervezetek sajátja, sőt az igazán amatőr munkákat a "legprofibb" lapok munkatársai követik el.

"Szídják a sajtót, hogy ellenzéki, hogy kormánypárti, hogy stb."

Van filozófiánk".

Filozófiánk, hogy aki anyanyelvét ismeri, tudja - "birja" -, alapvetőnek tekinti a tényeket, s szereti az igazságot /még ha az egyes "igazságok" el is térnek/, már nem "amatőr".

Lehet, sokan meglepődnek azon, hogy egymásnak ellentmondó véleményen, állásponton vagyunk nem egy kérdésben.

Szerintünk minden véleménynek helye van, ha az "emberi", ha nem szélsőségesen elfogult - elvakult, s ha

tiszteletben tartja a jogot más vélemény formálására.

Ha nem szeretjük a botrányokat, a nagyokat pukkanó szenzációkat, talán rossz tapasztalatainknak köszönhető; a "nagy leleplezések" az egyoldalú kritikák már olvasókat vadítottak el tőlünk, olykor a város meghatározó alakjai, személyiségei zárkóztak el az együttműködéstől. Sokszor más - nem kevésbé meghatározó alakok próbálták "függetleníteni" a lapot.

Küzdelmek, keserűségek és sikerek kísérték működésünket.

Tudjuk, sok helyi lap - másutt - csak szeretné elérni a mi színvonalunkat, noha ez sem az igazi.

Tanítunk és tanulunk.

Igazi polgári lapot akarunk - nem lesz könnyű, hiszen a civil társadalom tényleges elemei, alapvető körei, kockái még hiányoznak, vagy csak a csirái léteznek városunkban.

Önök, olvasók elfogadták lapunkat - veszik, olvassák. Lassanként akadnak új munkatársaink, akik elfogadják, alakítják "filozófiánkat", vannak olvasóink, akik leveleikben nem "elküldenek" minket, hanem nekünk küldenek véleményyt.

Rajtunk - Önökön egyaránt múlik további sorsunk.

A szerkesztőbizottság nevében

Kakuk Imre

A fehér sport szerelmese

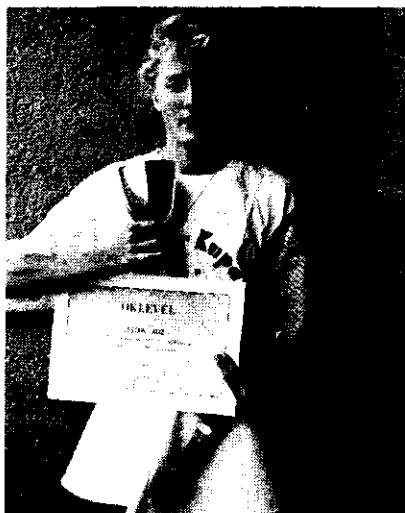
Győzni akarni kell

A sport test és szellem harmónikus működése. Kitartást, szorgalmat, önmagunk legyőzését kívánja nap, mint nap. Erre a hétköznapi "csodára" vállalkozott LESTÁR ALIZ, a szelíd, szőke 12 éves, akinek másfél éve a tenisz tölti ki az életét...

Ismerkedése későbbi szenvedélyével 1990 nyarán kezdődött egy tanfolyamon. Szülei úgy érezték, hogy nem tudja levezetni felesleges energiáit így a tenisz felé irányították. Polyik Istvánhoz került, és azóta is ő oktatja.

Két hét után kiderült, hogy van érzéke a játékhoz. Az alapok elsajátítása után első megmérettetése egy megyei verseny volt 1991 tavaszán. "Nagyon izgultam, főleg attól a pillanattól kezdve, hogy a hangsbemondó pályára szólított."

1992 nyarán szinte minden nap edzéssel, a hétvégék pedig versenyekkel teltek. Nagy eredménynek tartja, hogy a soproni országos korosztályos Vidék Bajnokságon a 16 közé jutott. Sok megyei, országos versenyen indult, s majdnem mindig a harmadik helyet szerezte

meg. /Pl.; Taval a nemzetközi Tisza Kupán is./ Örök harmadiknak tartja magát, de szeptember végén Törökszentmiklóson megrendezett országos versenyen, a Radar Kupán korosztályában /serdülő lány/ a legjobbnak bizonyult.

Ahogy elnéztem ezt a hetedikes kislányt, szemében a győzni akarás fényével - belém bújjik a gondolat: akár nagy sportoló lesz, akár "csak" egy sportot űző és szerető ember - szép és hasznos éveket szerez. Kitartást, önfegyelmet tanul, s tovább adja majd azt a tudást, azt a fényt a szemében...

Busai Barbara

Tisztelt Szerkesztőség!

A lap szeptemberi számában megjelent az "Orvosok az egészségügy gondjairól" című cikkkel kapcsolatban szeretnék kiegészítést tenni, mivel Intézetünk orvosaival történt interjúk térben és időben egymástól függetlenül készültek, így nem volt lehetőségem valamennyi felvetett problémára reagálni.

Mint ismeretes az EGYMI tulajdonosa és fenntartója a Városi Önkormányzat, a működtetés finanszírozója a Társadalombiztosítás.

Műszerfejlesztésre önkormányzati és központi cél-támogatásból, valamint a működtetési költségek megtakarításából kisösszegű vásárlásokra van lehetőség, amely az inflációs hatások miatt egyre jobban szűkül.

A városi Önkormányzat megalakulása és működése óta az eltelt két évben az alábbi támogatást adta költségvetéséből az intézetnek a beszerzési érték 60%-nak vállalásával:

- 1 / TOSHIBA tip. ultrahang készülék 4,4 mill. értékben
- 2 / Számítógépes EKG készülék 1,3 mill. értékben
- 3 / 6 db számítógépes házi orvosok részére 840e. Ft
- 4 / Az Intézet körül út, járda felújításának teljes összegű támogatására 790e. Ft

A házi orvosi rendelők eszköz és műszerellátottsága további fejlesztésre szorul, amelyet 1993. év végéig szeretnénk megoldani. Így a hordozható EKG-val való felszerelést is a szakmai felkészültség alapján ütemezve kívánjuk megoldani. Jelenleg az ügyfeles gépkocsiban rendelkezésre áll hordozható EKG, valamint az alapellátási szinten bármikor végezhető EKG vizsgálat.

Az Intézetben összesen 9 db sürgősségi táska van, amelynek jelenlegi ára 40 e. Ft. Ebből 8 db tászkát a felnőtt és gyermek házi orvosok részére adtuk ki, természetesen az ügyeleti gépkocsiban állandóan rendelkezésre áll. Jól lehet, hogy valamennyi házi orvosi körzetben nincs sürgősségi táska, de annak alkalmazására szakmai szempontból viszonylag ritka esetekben van szükség, így a táska kihasználtsága igen alacsony.

A cikkben felvetett számos gond és probléma ellenére intézetünk valamennyi dolgozója a lakosság gyógyításáért, egészségének megővéséért a nehéz körülmények között esküjükhöz híven teljesíti hivatását.

Tisztelettel:

Szántai Imre igazgató főorvos

Emlékeztünk- ünnepeltünk

A kettős évforduló alkalmából tartott nagygyűlést Hámosri Annamária szavalata és a Kodály Zoltán Zeneiskola kamarazenekarának műsora vezette be. Szegő János pogármester köszöntötte Dr. Vadai Sándort és Tákos Lajost, akik a Forradalmi Bizottság tagjai voltak 1956-ban, és üdvözölte Dr. Szabó Lajos országgyűlési képviselőnk.

"Ünnepelni, emlékezni jöttünk!" - kezdte beszédét a pogármester. "Emlékezni 1956. október 23-ról. Arról a napról, ami méltó volt népünk forradalmi hagyományához. Az össz-népi magyar megmozdulásra felfigyelt a világ. Időben távolodunk tőle - egyre kevesebb embernek van közvetlen emléke róla. Ez természetes. De az már nem, hogy 33 évig tilos volt az emlékezés! Előfordult a magyar történelemben hasonló, II. Rákóczi Ferenc szabadságharca és 1848 után is. A különbség csak az, hogy akkor idegen uralom alatt éltünk, 1956 után viszont "független" -nek nevezett kormány volt."

Ezután röviden végigtekintette történelmünket, a II. világháború befejezésétől kezdve. A béke hírére mindenki fellelegzett. Megindult az újjáépítés, jött a választás, koalíciós kormány Tildy Zoltánnal, földosztás... 1946-ban még működött a többpárti demokrácia, de már megindult a szétverése. Elkezdődött Rákosi Mátyás egypárti uralma, idegen erőkre támaszkodva. Megindult az erőszakos iparosítás, a kollektivizálás. Ez már a rettegés korszaka, a demokrácia teljes eltírása volt. Borzalmas élmény sokaknak az éjszakai csengetés; az AVH olyankor vitte el az ellenségnek kikiáltott embereket. Sztálin halála után kissé enyhült a helyzet. Rövid időre színre lépett Nagy Imre miniszterelnök, de félreállították. Az elkeseredés egyre nőtt. Rajk László újratemetése, az Írószövetség koszorúzása a Bem-szobornál - és elérkezett október 23-a. Az egyetemisták felvonnlútak, 16 követelésüket az utcára vitték. Petőfi-szobor, Bem-szobor, Parlament a békés felvonulás színhelyei. A Rádiónál már kitört a fegyveres harc. 25-én a tömeg békésen, fegyvertelenül ismét a Kossuth térre vonult. Nagy Imrével szerettek volna találkozni, de tüzet nyitottak rájuk. Napokig tartottak a véres események. A forradalmárok Nagy Imre vezetését és a szovjet csapatok kivonulását követelték. Maléter Pál honvédelmi miniszter társaival Tökölre ment tárgyalni a csapatszintűsokról, közben letartóztatták őket. November 4-én hajnalban a szovjet páncélosok előzönlöttek Budapestet. Elkeseredett küzdelem folyt a túlerő ellen. Következménye ezrek halála lett, sokezeren pedig kimenekültek az országból.

Az a Kádár János stabilizálta a helyzetet szovjet segítséggel, aki tagja volt a Nagy Imre-kormányának. A megtorlások története már ismerős. Tisztelet Nagy Imrének, aki saját élete árán sem volt hajlandó az árulásra!

Az elhallgatás, a hazugság évei következtek. Aki otthon nem kapott "történelmi leckét", az csak azt tanulhatta, hogy fasiszta ellenforradalom volt. Bibó István szerint "egységes volt a felkelt nép, csupán a leigázó hatalom ellen fordult ..." Nyilatkozatát sehol nem tanították.

- "Szomorúak, de büszkék is vagyunk ma. Becsüljük meg áldozatokkal kivívott függetlenségünket, és bizonyításuk be, hogy képesek vagyunk élni vele! Erre kötelez bennünket a mártírok emléke, de gyermekeink jövője is!" - fejezte be szavait Szegő János pogármester.

A nagygyűlés a Kodály Zoltán Zeneiskola műsorával, Faludi György: "Nagy Imre" című költeményével és a halottakért mondott közös imával ért véget.

Hajnal Józsefné

Mindenszentekre

Így Mindenszentek tájkán meglassúdik a lélek. Megállunk kis időre. Kiszállunk a mindennapok egyformaságából - s gyertyát gyújtunk. Meghalt szeretteinkért imádkozunk, s talán egy kicsit magunkért is. A falubeliek késő őszi virágok illatában lépkednek a temető felé, s a sok kicsi lobogó lángba révedve gondolnak;

Nagyszülőkre, szülőkre, gyermekekre, bárátra, kedvesre.

Nagyapám emlékére

Üldögél a konyhában a tűzhely mellett. Lassan szív a cigarettáján, és alig hallhatóan beszél. Magában, magának. Szép délután van. Az ablak előtti hársfa tenyérszerű levelei közt bújik be a fény.

Terjed az árnyék.

Az öreg csoszog, tesz-vesz, megsimítja a küszöbön gubbasztó vén macskát. Rak a tűzre, kotorgatja a parazsat. Egy még izzó szén kipotyan a lába elé. Legörnyed a hűlni kezdő darabhoz, nézi, felveszi, forgatja. A tenyere olyan kérge a ráarakódott évektől, hogy kézfogásodat is a szemedből érzi. A parázs kihunyóban - a hamuba hajítja. A múltban él; a tegnapiok háta felé réved. Már, vagy még nem értjük világát.

Családban élő családtalan lett.

Gyűjtás kéne - riad fel. Kilépeget, matat a balta után, aztán hátraballag a káráló tyúkok között aprítani. Egy hatalmas öreg diófa alatt dolgozik. Lehet a fa tán 70-80 éves is. Talán éppen annyi, mint ő. "Ez is korhad már" - motyogja. Hallgatom, ahogy két suhintás között egyre nő a csend ...

K.T.J-nek

az estében kazlak boltozódnak
egyre üresebben
baktatunk
kapkodva egymás keze után
és sarkunkban vinnyognak
a fájdalom kutyái

és elindultam
kitárt karokkal
a hajnal felfakadó
fényei irányában
arcod meleg lenyomatára
tenyeremben.

Isten
vizes lábanyomában
csodálja meg magát
a tükörtiszta
ég

/Ármai./

ÜNNEPELTEK ÉS ÜNNEPELTETTEK AZ ÖREGEK

*"A gondokat elkergetve,
A lelkünket felemelve,
Mindent, mindent elfeledve..."*

...élték meg városunk sok vihart látott, idős emberei az öregek napját október 20 -án, a Szociális Gondozási Központban. Sok kedves vendéget üdvözölhettek: Szegő János polgármestert, Dr. Süle Mihály területi képviselőt, Dr. Tóth Timeát, a Közigazgatási és Népjóléti Iroda osztályvezetőjét, Kiss Katalint, a Kulturális, Szervező és Szolgáltató Iroda munkatársát, a Szociális Otthon képviselőjét és a Ruházati KTSZ küldöttét.

Délben a polgármester nyitotta meg a rendezvényt. Pohárköszöntőjében meleg szavakkal emlékezett meg arról, hogy ez a korosztály építette újjá és fejlesztette Törökszentmiklóst a háború után, és dolgozott érte erejét nem kímélve, amíg csak ki nem hullott kezéből a munka.

Ezután kedves percek következtek. Az óvodások dalos, verses, játékos műsora hálás közönségre talált a nagyszülők és dédikék körében. Ajándékot is hoztak a két klub részére, majd pedig az Otthon vezetőségének nevében szereztek örömet a tagoknak egy-egy szál szegfűvel. Ezen kívül almát /a TISZATAJ TSZ -tól/ és egyéb ajándékokat is kaptak a meghatódott idős emberek.

Köszönet a lépcsőért

Apróság - de érdemes a szóra. Nemcsak az alkotást kell dicsérni, hanem az Alkotókat is!

Arról a lépcsőről van szó, ami összeköti a Kossuth utat a Vásárhelyi Pál utcával, a Művelődési Központ udvarán keresztül.

Azok értékelik ezt leginkább, akik arrafelé gyorsan akarnak messzire jutni. De örülnek a szülők is, akiknek csemetéi most már nem nekifutva-gurulva, maszatosan fognak hazaérni, ha bejön a sáros idő.

Köszönjük!

/Hajnal Józsefné/

Őszi ünnepek

/Naplórészlet/

...Házi ünnepséget tartottak az iskolában. A közösség két történelmi októberre emlékezvén gyűlt össze, s hallgatott meg egy rövid, ám igen szép irodalmi összeállítást. Hideg volt, fújt a szél el-elkapdosva a szereplők szavát. A gyerekek mégis figyeltek. Figyelték verselő társukat, s talán megérintette őket is kicsit az őszi hangulat.

Másnap reggel kézhez vettem szokásos napilapomnak az alkalomhoz illő számát. A hangulat továbbra is ünnepi. Rádió és TV műsorok - emelkedettek. Rádásul 1956 őszen születtem. /"Nekem az már történelem"/ Hallgattunk, hallottunk, s tanulunk felőle emígy - és persze "másként" ...

Az ünnepi ebéd finom és bőséges volt. Utána mindkét klub tagjai megköszönték városunk előljáróinak, hogy ilyen otthonra találtak, csupaszív gondozóiknak és vezetőiknek pedig a feljük sugárzó nagy szeretetet és törődést. A 77 esztendőes Kada Gyuri bácsi saját költeményével tolmácsolta valamennyiük őszinte érzelmeit. /Ebből való a bevezető idézet is./

A komoly perceket felváltotta a vidámság, amikor rázendített a citerazenekar. Korukat meghazudtoló frissességgel forgatták egymást az "örökifjak". Zengett a nóta - legalább most nem búsult senki.

Az öregek napjának sikeres megrendezéséhez hozzájárult anyagilag a patronáló, szomszédos sütőüzem, valamint Kolozi József képviselő, a kedvezményesen szállított süteménnyel.

A Szociális Gondozási Központ nemrég 400.000.- Ft támogatást kapott a Népjóléti Minisztériumtól, benyújtott pályázatuk alapján. A pénzt az új, II. számú Idősek Klubja további felszerelésére, kényelmének fokozására és parkosításra fogják fordítani. Ez is bizonyítja, hogy milyen megfelelő emberek állnak az intézmény élén.

Szebbet nem kívánhatunk, mint azt, hogy a következő "öregek napja" -t is ugyanilyen szeretetben és békességben érjék meg mindnyájan; gondozottak és gondozóik, egyaránt!

Hajnal Józsefné

Mintha nem jól hallanék! A bemondó valami olyasmit közöl, hogy a Magyar Köztársaság elnökét nem hagyták szóhoz jutni, hovatovább kifütyülték. Mintha nem jól látnék! Pedig észlelem a képernyőn látszó tétován álló embert, arcán a tanácsatlanság, s a döbbenet. "Ecce homo!" vágnak végig rajtam az írás szavai. Kopasz koponyákat látok, dühöd, ordítástól eltorzult arcokat, s náci egyensapkás suhancokat ... Uramisten!! Ezt lehet???

Ismerős bácsika kérdezi: Látta a TV -t, hallgatta a rádiót?? Igen - rezzentek felé egy bölintást - és régi rossz beidegződéssel - körülnézek. S felöltik bennem a csütörtöki műsort tisztelettel hallgató gyerekek arca. Meg a saját csemetémé. Akiket fel kell nevelnünk. Békésen - és békében!

/Ármai Sarolta/

Szüreti mulatság az óvodában

Bár már 1975 -től rendeznek szüreti mulatságot a Háman Kató úti óvodában, egésznapos programmá csak három éve vált. Izgalmas készülődés előzi meg ezt a "fontos eseményt". Sajátkezű festmények kerülnek a falakra, szürettel kapcsolatos képeket gyűjtene, közösen díszítik kis birodalmukat az óvodánikkel.

A várakozás hangulata az utolsó na-

pokban eléri tetőfokát.

Diót vernek, törnek, kóstolnak, hozzá a gyümölcsöt, süteményt.

A nagy nap reggelén mesefilmet néznek videóról, ilyenkor együtt van az összes

gyermek. Tíz óra után csódszjáték keretében vigyáznak a díszítésre, majd minden csoport elbámul egy kis verses, dalos műsort a szüretéről. Az idén különösen nagy élményben volt részük: vendégeket is fogadtak a Kossuth út 21. szám alatti óvodából.

A legmaradandóbb emléket a Miklós Táncegyüttes bekapcsolódása jelenti már három év óta. Vidám másorukba bevonják

az apróságokat és a közben megérkező szülőket is. Csak velük együtt igazi az élmény! Tavaly fazekasműhelyt rendeztek be a felnőttekkel együtt formáztak, égettek. Az idén papírt hajtogattak a Városi Művelődési Központ Origámi szakkörének vezető segítségével. Kezüik nyom-

mán remek állatfigurák, tárgyak keletkeztek. Mások számítógépes játékkal szórakoztak. Ez évente egy olyan délután, amikor mindenki ott foglalkozik, ahol kedve tartja. Az összes gyermek jól érzi magát

ebben a nyüzsgő forgatagban.

A siker titka a szülők maximális hozzáállása. Minden áldozatra készek az óvodáért. Szolgálja e pár sor is az elismerést és a köszönetet, de nemcsak nekik, hanem az óvoda összes dolgozójának, a Miklós Néptáncegyüttesnek és a Városi Művelődési Központnak egyaránt, az önzetlen segítségért és támogatásért!

Hajnal Józsefné

Felhívás alapítvány létrehozására

Az alapítvány neve: "Egészség - játékoság" alapítvány. Célja: a kisgyermek - főleg a 3-6 éves korosztály - játékos testedzése, a gyermekek ingergazdag környezetének kialakítása, a gyermek eken rejő születtett képessége továbbfejlesztése.

Elképzeléseink a megvalósítás módjait, lehetőségeit illetően: -Szükségszerűvé vált óvodánk tárgyi feltételeinek javítása, sporteszközök, játékszerek, a nevelés-oktatás egyéb segédeszközeinek bővítése, illetve az elhasználandó pótlása. Bővíthetnénk a már meglévő szolgáltatásaink körét. /német nyelv, zeneóvoda, óvodástorna, uszásoktatás/. Több kirándulás természetjárás, kulturális rendezvények látogatásának szervezésével, a környezetvédelem, a testi-lelki egészség, gyermekeinknek, harmónikus személyiségük fejlesztése érdekében. Ha megfelelő számú, esetleg rendszeres támogatókra is találunk, úgy szolgáltatásaink, programjaink költségkímélésével alól mentesíthetnénk a szülőket, /buszköltség, belépők, különórák díja stb./ ezzel ingyenessé, minden kisgyermek számára hozzáférhetővé, élvezhetővé válhatnak.

A későbbiekben az alapítvány céljaként szerepel bevétel-szerző, vállalkozói tevékenység folytatása is. Nevelőközösségünk hétfői gyermekmegőrzés vállalatával, illetve az ezáltal befolyt pénzüsszeggel támogatva az alapítványt, vagyonát gyarapítaná. Ugy gondoljuk, ezzel a szolgáltatással, egyben segí-

tenénk a városban szombaton is munkát vállalók rétegének /kereskedők, vállalkozók, mezőgazdasági tevékenységet folytatók ...stb./

Az alapítvány nyílt, ahhoz bárki csatlakozhat.

Kérjük, amennyiben alapítványunk célkitűzéseit elfogadják, közhasznúnak és támogatásra méltónak ítélik, csatlakozzanak hozzánk! A csatlakozás történhet alapítótagként, feltüntetve az alapítvány céljára rendelt vagyoni mértékét, adományozóként, /anyagi és tárgyi adományok/, illetve az alapítvány, az alapítvány kuratóriumának döntése alapján, tagjává nyilváníthatja a későbbi hozzácsatlakozni kívánó, az alapítvány céljára adományt elrendelő szervezet és természetes személyeket. Az alapítvány céljára rendelt vagyonból, minden olyan feladat, tevékenység támogatást kaphat, mely összhangban áll az alapítvány céljával.

Kérjük, akár ötleteikkel, tanácsaikkal, véleményükkel, vagy konkrét segítségnyújtási, adományozási szándékukkal keressenek meg bennünket.

Érdeklődésüket köszönettel fogadjuk és várjuk.

Az Almásy úti óvoda kollektívája nevében:

Mészáros Józsefné
tag. óv. vez.

Egészségünk érdekében...

Az emberek bezárkóznak, a családok egyre nehezedő megélhetési gondokkal küzdenek. A túlhajsolt és kimerült embereknek saját egészségükkel sincs idejük és lehetőségük törődni. Ilyen körülmények között lényegesen nehezebb megértetni és elfogadtatni, hogy a szűrésekre nem csak akkor kell elmenni, ha már valami panasz van, hanem éppen akkor, amikor még semmilyen jel nem mutat a bajra.

Ezt a munkát vállalta fel a törökszentmiklói Művelődési Központ. Előadást szerveztek Dr. Jánosi Gábor jáászberényi főorvos közreműködésével a végbél- és vastagbélrákokról és az aranyérbetegségről, ezek kialakulásának legfontosabb okairól, a megelőzés lehetőségéről, a táplálkozás és az életmód szerepéről a végbélrákkal kapcsolatban.

Elmondásra került az aranyérbetegség és az, hogyan lehet műtét nélkül, viszonylag egyszerű eszközökkel, gyorsan és lényegében fájdalommentesen úgy gyógyítani, hogy a beteg a kezelés után hazamehet.

Az előadás után néhány napra szervezett szűrésen közel negyvenen vettek részt. Ott a végbélrák kiszűrése volt a legfontosabb, de ilyen betegséget nem találtak a megjelentek között. Egy polzp lett kivéve /jó? - rosszindulatú?/, és egy végbélközeli szilványi elváltozást találtak, amelyek még további vizsgálatokat tettek szükségessé.

A megjelentek több, mint felének volt kezelésre szoruló aranyérbetegsége, és többüknek műtétet is ajánlottak.

Hajnal Józsefné

'SZÜRETI MULATSÁG

... volt Tiszapüspökiben, pedig lógott az eső lába. Sőt, később szemerkélt, aztán igazán esett is. Mégis megvolt - és jó volt.

Régi - új hagyománya lett e rendezvény falunknak, s őszönte várjuk már. Készülődtek a mulatság szervezői is. Szaladgáltak, rendezkedtek, relytélyes ládákat cipeltek, tárgyaltak és izgultak. Pénzt kértek és költöttek, összeadtak és kivontak, tehát nagy gondban leledzettek. Na meg a felkérések. Ki légyen a bíró, s ki a bíróné. (A FIDESZ csinálja? - Akkor nem vállalom-felelte valaki. Mintha nem tudná, hogy ez nem az illető szervezetnek lesz, hanem a falunak.)

Végül elérkezett a nagy nap s megjöttek a menétrendszerű esőfelhők is. Nem baj. Tiszapüspöki apraja-nagyja kint tolongott az utcán, vidám felvonulást látni. Régi rigmusokat pergetett a kisbíró, abrakoltak a lovak, zörögtek a szekerek, gyerekek szaladtak a feldíszített hintók után, s énekeltek az emberek. -Nézd! Az ott Feri! Ott a lovon! Az meg a Mariska! Látod!? - kiáltották az ismerősöket megpillantva.

Na és a tánc. A tánc, ami bizonyára egyidős az emberrel. Rítus. Rítus volt most is, felszabadítván táncolóbból, nézőből az ősi gyönyörűséget. Dobbant a láb, csattant a tenyér, repült a szoknya, és szállt a dal.

Közben esett. Nem baj. Mert este folytatódott a vigalom. Finom vacsorával, közös énekléssel, réges-régi játékokkal. Na meg persze "eseménynyel". Így hívják a faluban a bálban "szokásos" verekedést. (Miért esik meg szinte minden alkalommal.....? (Biztosan érdekesség az is, amikor a csukott szárnyasajton nyolcan esnek ki.) Bár őszintén remélem, nem ez lett a vendégsereg maradandó élménye. Talán jövőre megint lesz. Nem verekedés - hanem ilyen jóízű mulatság, mint amilyen egyébként ez volt.

(Ármai Sarolta)

"Apróságok"

Sötétben

Kivilágítatlan utcaszakasz. Áramkimaradás? Üzemzavar? Mindegy. Előforul. Kerékpáros az úton. A körvonalak legalábbis ezt sejtetik. A járdán térfialak - így szól a kereközöhöz:

- Mit keresel kint ebben a sötétben Józsi?? Meghatározhatatlan hörrenés a felelet. Mire az előbbi férifhang:

- Na látod! Nem is a Józsi vagy!

Tüske

Kis magánüzlet a faluban. Szerettünk odajárni. Közel van, és valóban sokáig olcsóbbak voltak az árak, mint másutt a településen. Késő délután kinyargalva munkahelyemről esem be a boltba. Még tele a fejem az aznapi eseményekkel, közben már háziasszonyi minőségemben a vacsorán töprengek. S elhangzik egy átlagos, hétköznapi kérdés:

- Tessék mondani, friss a virsli?

A válasz azonban hanghordozásával, vehemenciájával, hangerejével, gesztusaival igen meglepő, megdöbbentő.

- Mondjaaa! Milyeeen megfigyelőképes-sége, emlékezőtehetségeeee van magának??? Mindeeen nap itt vaaan! Hááát láááátta tegnap kint a pultoon?? Levegőt markoló, hadonászó kéz; magas cé.

Az első pillanatban feltolul bennem (a kellemesebb élmények mellé) egy sereg, eddig meg nem említett sérelmem. Pénztárgépbébe be nem ütött árákról, lejárt szavatosságú felvágottokról, meghatározhatatlan illetőségű és korú árucikkekről.

Végül ezeket mégsem vágom oda. Fel elek azonban mást. Hogy én vagyok a vásárló, hogy kikérem magamnak - meg ilyesmiket. Aztán fizetek.

Két nap elteltével ismét az üzletben vagyok. Talán kényelemből, talán dacból. A fogadtatás kedves, a kenyérem friss.

Akkor meg mire volt jó szúmi? Még ha egy, sok tekintetben privilegizált helyzetben lévő üzletről van is szó. Hogy eszünkbe jusson újfent a beigért más világ? Ez az?

Mert a tüske megmaradt.

Közbiztonság

A községben - ahol egyébként messze jobb a közbiztonság, mint városban - ismét elszaporodtak a lopások. Egy kamrából fél dísznő "sétál ki" virradóra. Máshonnan rúd szalámiknak kelt lábuk hirtelen. Megint máshonnan az udvarban álló autó "akkuja" tűnt el szórén-szárán. Nálunk ilyen a közbiztonság - egyelőre.

(Ármai Sarolta)

ELMEBETEGSÉGRŐL, ALKOHOLIZMUSRÓL, GYÓGYINTÉZETEKRŐL

Beszélgetés
Dr. Hodosi Miklós
elmeorvosgyógyászzal, az
Elmebetegek Szociális
Otthonának igazgatójával

Neve: Dr. Hodosi Miklós

Születési helye: Kuncsorba

Tanulmányait Törökszentmiklóson, a Bercsényi Miklós Gimnáziumban és a Szegedi Orvostudományi Egyetem általános orvosi szakán végezte. Mivel kezdettől fogva ideg- és elmeorvosgyógyász szeretett volna lenni, diplomaszerezés után az idegsebészetben, majd az ideggyógyászati osztályon dolgozott, közben ideggyógyászatból szakvizsgát tett. Szakorvosként Nagykátán kezdett dolgozni, nyolc évet töltött ott. Amikor az állás megüresedett, megpályázta a törökszentmiklósi elmeszociális otthon igazgatói posztját. Pályázatát az önkormányzat elfogadta, tíz hónapja az Intézmény igazgató-kezelője. Életének egyharmadát - munkaidejét - elmebetegek között tölti. Foglalkozása nem hétköznapi, a vele folytatott beszélgetés témája - témái - sem azok.

- Ha az átlagemberek meghallják a szót, elmeorvosgyógyászat, elmeintézet, zömükben minden bizonnyal azonnal és csakis egy furcsaságokkal, netán elborzasztó dolgokkal körülfogott "bolondokháza", tébolydára asszociálnak. Az elmeorvosgyógyászzal kapcsolatosan pedig valószínűleg az jut eszükbe, hogy lehet egy ilyen intézményben élni, dolgozni, milyen csudabogár lehet az, aki ennek szentelt életét.

gek sokszor "tudatában" vannak ennek a kivételtségnek, érzik stigmájukat, s éppen ezért nagyon éhesek a szeretetre. Ők maguk nagyon tudnak ragaszkodni, s végtelenül hálásak a törődésért. Mindezekért szeretem őket, és szeretem a hivatásomat.

- Talán nem ártana tisztázni az intézmény státuszát, mert meggyőződésem, hogy a helybeliek legtöbbje egyszerű szociális otthonként ismeri, amelyben néhány "habókos" is akad, holott egyáltalán nem erről van szó.

- Az intézet neve Elmebetegek Szociális Otthona, speciális, szakosított intézmény, mint ilyen egyetlen a megyében. Ide kizárólag elmebetegek kerülhetnek, beutalási rendünket külön törvény szabályozza. Ennek értelmében kizárólag akkor vehetünk fel ide bárkit is, ha legalább nyolc napot töltött elmeorvosgyógyászati osztályon, s a szakvizsgálatokon, a végső diagnózis során

chiátriái osztály, az ideggyógyintézet és egy elmeszociális otthon között.

- Elég nehéz ezt röviden megfogalmazni. A pszichiátriára kerülnek először a heveny elmezavaros állapotú betegek. Olyan is, akiről kiderül, hogy gyógyítható, olyan is aki gyógyíthatatlannak minősül. Itt megállapítják a diagnózist, beállítják a terápiát, s innen kerülnek bajuktól, kezelhetőségüktől függően elme vagy ideggyógyintézetbe, ill. hozzánk. Az elmeszociális intézetbe a már megnyugodott állapotban lévő, idült, krónikus, gyógyíthatatlan elmebetegek kerülnek. Állandó orvosi felügyeletre, megfelelő szakpolói segítségre, gyógyszeres kezelésre szorulnak, önálló életvitelre alkalmatlanok. Hangsúlyozom, nyugodt betegekről van szó, tehát félni nem kell tőlük. Heveny állapotú, veszélyessé válható ápolat ide nem kerülhet, ilyenekre nem is vagyunk berendezkedve. Nekünk a szinten tartás - nehogy félreértés legyen, helyesbíték -, a rosszabb állapotba fordulás megakadályozása a célunk. Természetesen a leg gondosabb ápolás ellenére is előfordulhat, hogy ez mégis bekövetkezik, de ilyenkor a beteg rögtön visszakerül a pszichiátriára, az elmeorvosgyógyintézetbe. De ez nagyon ritkán fordul elő.

- Az eddig elmondottak az "elmeszociális" elnevezésből csak az első részre derítet-

ELMEBETEGEK ORSZÁGOS OLIMPIÁJÁNA A TEKÉZŐK

- Hétköznapi ember, mint a többiek, ugyanúgy végzi munkáját, mint bárki más. Mellesleg nagyon szereti a munkáját. Szeretem a betegeimet, mert az elmebetegeket a legszerencsétlenebb embereknek tartom, mivel 90%-uk nem tehet bajáról. Vagy veleszületett betegségek az övéik, vagy életük során kerültek olyan helyzetbe, érte őket olyan trauma, amely tudatukba került. Ráadásul súlyos stigmát hordoznak, mert a társadalom, s benne sajnos még az orvosok egy része is megbélyegzi őket azzal, hogy bolondok. Egy egész életen át viselniük kell ezt a terhet, holott - még egyszer hangsúlyozom - döntő többségükben nem tehetnek róla. Sokkal kevésbé, mint mondjuk egy epekövetegről, ami ellen megfelelő diétával lehetne védekezni, mégis sokan beleesnek. S lehet, hogy furcsa, amit mondok, de az elmebete-

elmebetegeknek nyilvánították. Csak ez indokolhatja itteni elhelyezését, a beutaláshoz még igazságügyi elmeszakértői vélemény is szükséges.

- A teljesen laikusokra gondolva szerencsés volna azt is tisztázni, miérettel betegekkel kerülnek ide emberek, mi az intézmény funkciója. A nem teljesen avatatlanok számára pedig azt, mi a különbség az elmeorvosgyógyintézet, a psi-

KÉSZÜLNEK A SZŐNYEGEK, FÜGGÖNYÖK...

nek f ényt. Gondolom, nem véletlenül van ott a második is.

- Van még egy specifikumunk, ezt is jelzi a nevünk. Alapvetően olyan elmebetegek kerülnek ide, akiknek az otthona, a szociális környezete olyan, hogy nem tudja befogadni, tolerálni őket, vagy nem tud róluk kellően gondoskodni. És itt jön a tudatlanság vagy álságosság miatti sommás "diliház" kérdése.

...S A VÉGEREDMÉNY IGAZI MESTERMŰ

Nagyon kevesen tudják, hogy az elmebetegség nem "fertőző", és csak ritkán közveszélyes. Az elmebetegek többségét a család, a környezet - ha olyan -, a társadalom minden további nélkül be tudná fogadni, tudná kezelni, irányítani. S ez is volna a szép cél, csökkenteni az elmeszociális ágyak számát, s elérni azt, hogy a beteg csak akkor és addig legyen bezárva, amíg az feltétlenül szükséges. Aztán kinyitni a kapukat, kerüjön vissza az eredeti környezetébe, mert a szeretetteljes család lenne számára a legfontosabb gyógy mód. Sajnos ez még csak álom.

- Ebből az következik, hogy az elmebetegségek, a betegek nagy része megfelelő ellenőrzés, gyógyszeres kezelés mellett, kelő törődéssel viszonylag simán kezelhető lenne, s nem kellene a társadalom számkivetettjeinek lenniük.

- Igen., ez így van. Éppen ezért volna nagyon fontos a rehabilitációs folyamatok széles körű beindítása, azok elfogadtatása, mert a betegek 70-80%-a igenis rehabilitálható, sőt bizonyos szinten nagyon sokféle munkaterületen foglalkoztatható is. Nyugodtan ki merem mondani, hogy vannak olyan ápolójaink, akik egy-egy területen messze túl tudják - tudnák - teljesíteni egészséges embertársaikat, s néhány rövid időszakok kivételével, állandó figyelemmel kíséreltetve a hétköznapi életben is megállnák helyüket.

- Magam is ismerem látásból néhány intézeti lakót, akikkel gyakran találkozok a város különböző részein. Legutóbb zsűritagként kettőtökkel a nyugdíjas KI MIT TUD megyei elődöntőjén találkoztam. Nem is magam miatt kérdezem meg, hogy a lakosság szempontjaitól mennyire biztonságos az ő kijárásuk.

- Teljesen biztonságos, abszolút nem jelentenek veszélyt senkire. Nem ön- és közveszélyesek, általában jól lehet velük

kommunikálni, szívesen együttműködnek bárkivel, aki úgy közeledik hozzájuk. Nyilván, ha nem így lenne, ki sem engednék őket. Nem is tudok róla, hogy bármilyen problémát okoztak volna kijárásaik során. Szerintem a járókelők nem is figyelnek fel rájuk, nem is tudják, ki mellett mennek el.

- *Osztassuk tovább a tébolydával kapcsolatos elképzeléseket azzal, hogy betekintést nyújt az intézet életébe. Benedek István Aranyketrec c. műve elég részletes betekintést nyújt az ilyen jellegű intézmény életébe. Abban, amelyiket ő vezetett, számtalan lehetőség volt a betegek foglalkoztatására, a közösségi életbe, munkába való bevonásukra. Az élet gyakorlatilag a kinti világ törvényszerűségei, rendszerességi elvei szerint zajlott.*

- Körülbelül így van

ez itt is, annyi különbséggel, hogy mégiscsak

betegségekről van szó. Van napirendünk, vannak menetrendszerű mozzanatok - étkezés, tisztálkodás, gyógyszeresztás, csoportos foglalkozások, de nem vagyunk börtön. Ugy lehetne mondani, hogy irányított szabadság van. A betegek sportolhatnak, játszhatnak, van tévé, video, vannak egyéni és csoportos foglalkozások. Nagy szerepe van a munkaterápiának, lehetőség van szőnyegszövésre, csomagoló eszközök készítésére stb., de lakóink beállhatnak a hétköznapi munkákba is: mosás, takarítás, szennyesváltás, egymás segítése, tavasztól őszig kertgondozás, büfébeni kiszolgálás, és lehetne sorolni. Terveink között szerepel egy nagyobb földterület bérlése vagy megvásárlása, ahol egyéb mezőgazdasági munkák mellett állattartással is foglalkozhatnánk, mert ez sok betegnek hiányzik. A csoportterápiás foglalkozásokon megfelelő technikákkal az egymással való kapcsolatteremtőképességeket bontakoztathatjuk ki, s figyelemmel követhetjük betegeink állapotát. A gondozottak rajzolnak, festenek, zenét hallgatnak, s ennek során felszínre kerülnek olyan tudatalatti dolgok, amelyekből sokmindenre következtetni lehet.

Évente 2-3 rendezvényt tartunk - farsang, karácsony, húsvét-, ezekre akinek kedve van, maga készíti jelmezeit, készül szereplésre, stb. Megpróbálunk tehát minél változatosabb programot nyújtani, hogy

lehetőleg mindenki megtalálja a szintjének, érdeklődésének megfelelő elfoglaltságot érezze saját fontosságát, azt, hogy ember-számba veszik.

- *Lehet, hogy nagyon rossz a hasonlat, de nekem az elmondottak egy óvoda képeit idézik fel. Hol vannak ebben a képben a gumiszobák, rácsos ágyak, drabális ápolók, verések, stb.?*

- Nem mondom, hogy sehol és soha nincsenek, de hál istennek egyre ritkábbak. Ma már szinte a világon, így Magyarországon is: egyre kevesebb az igazi tébolyda, s egyre általánosabb az, hogy az elmebetegeket emberként kezelik. Ebben Szolnok megye Dr. Fügi Sarolta, a Hetényi Kórház Pszichiátriai Osztályának főorvosnője, a Pszichiátriai Társaság alelnöke révén az élen jár. Az ő szemlélete megyei, sőt országos szinten is egyre jobban érvényesül. Az a szemlélet, hogy a beteget, nem gyógyszeres kábulatban kell tartani - mert úgy nincs velük gond - nem ütni, büntetni kell, hanem foglalkozni vele, keresni a lélek azon pontjait, amelyek megérintheők, s amelyek emberséges érintésével - ha egyáltalán lehetséges - talán meg is lehet gyógyítani. Ez nem zárja ki, hogy ha nem is gumiszob-

AMEZŐGAZDASÁGI MUNKÁK KÜLÖNÖSEN KEDVELTEK

bánk, de hálós ágyunk legyen. Anélkül nem lehet létezni, hiszen adódhatnak a betegségek olyan periódusai - végül is csak elmebetegekről van szó -, amikor arra szükség van. Ez kivédhetetlen, de csak a legkritább esetben alkalmazzuk - kell alkalmaznunk -, mert megfelelő gyógyszeres, és pszichiátriai kezeléssel a rohamok, visszaesések legtöbbször megelőzhetőek. Csak ezt el kell hinni, a begyepesedett szemléletnek kell megváltoznia.

Amíg az nem változik meg, addig sajnos lesznek még az országban olyan elmegyógyintézetek, pszichiátriai osztályok, ahol tényleg ütök, hideg zuhanyal "kezelik", elektrosokkoltatják a beteget büntetésül, ahelyett, hogy a lelkekkel foglalkoznának, s ahogy kell, ahogy az elmebeteg szóban benne van, valóban betegként foglalkoznának velük.

Folytatjuk

Pásztor Gábor

Ha péntek van, jönnek a kamionok

A német partner elégedett a GÉJA kandallóival

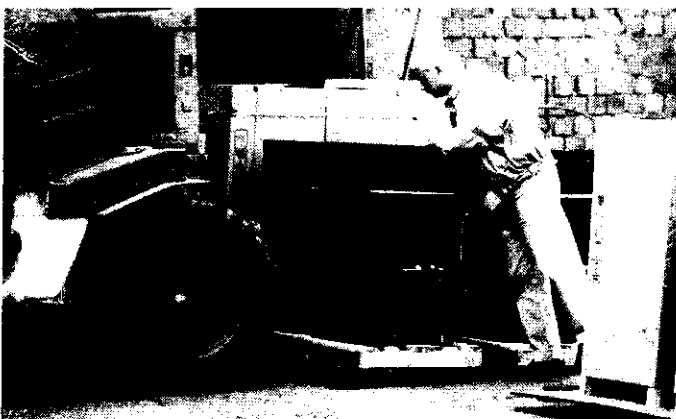
Sportkifejezéssel élve fél évvel ezelőtt még úgy tűnt, véglegesen padlóra került a GÉJA. A nagyműtű szövetkezetben szinte teljesen leállt a termelés, mindenfelől hitelezők szorongatták, s miközben készült a csődbejelentésre, az APEH felszámolási eljárást kezdeményezett ellene. Az új vezetés lázasan kereste a kiutat, de még a legvérmesebb szurkolók sem bíztak igazán a feltámadásban. Aztán mégis megtörtént a csoda. A megrögyant megrázta a fejét, nagy nehezen, de talpra állt, s újra felvette a küzdelmet. Mostanában, ha a telepre téved a kíváncsiskodó, feszített tempójú munka közepébe csöppen, megállás szinte egy pillanatra sincs. Nem csoda, hiszen jó ideje minden pénteken menetrendszerűen érkeznek az üres német kamionok, amelyeket estig meg kell pakolni, mert az árunak - a kandallóknak - másnap már a megrendelőnél kell lennie. Az egymillió márkás szerződés ugyanis kötelez.

Papp Mihály elnök öt hónapja sem volt végtelen pesszimista, most sem lejt örömtáncot. Tárnyilagosságából, józanságából semmit sem vesztett, pedig nyugodtan büszkélkedhetne is.

- Nem büszkélkedem, nem repesek a nagy örömtől. Még nem, mert egyáltalán nem vagyunk túl a dolgok nehezen, még csak ott tartunk, hogy az igazi talpraállítás feltételeit sikerült megteremtünk. Ahhoz, hogy előre is tudjunk lépni, még nagyon sok mindent kell tennünk, megfeszített akarattal kell dolgoznunk.

- Mit sikerült elérni az öt hónap alatt, s mi az, ami a GEJA előtt áll?

- A legfontosabb annak elérése volt, hogy valamilyen módon lélegzethez juthassunk. Sikerült megállapodnunk a hitelezőink túlnyomó többségével adósságaink átutemzésének kérdésében. Miután velük meg tudtuk állapodni, az APEH elállt a felszámolásunk végrehajtásától. A német szabványnak megfelelően minősített kandallóinkra egymillió márkás szerződést kötöttünk egy német kereskedelmi céggel, s ez az üzlet megfelelő garancia volt bankunk számára, amely az átmeneti nehézségek leküzdésére rövid lejáratú hitelekkel segítségünkre sietett. Pillanatnyilag úgy állunk, hogy finanszírozni tudjuk a

termelésünket, fizetni tudjuk adósságainkat, s gyakorlatilag az a legfőbb gondunk, hogy ki tudjuk elégíteni a német partner mennyiségi igényeit. Hetenként jön a kamion, de a vevő azt szeretné, ha kéthetente három szállítmány menne ki.

- A csőd elkerülésének egyik feltétele az volt, hogy a szövetkezet értékesíteni tudja majd 40 millió eladatlan kész és félkésztermékeit, raktári készletét. Sikerült-e ezen a téren eredményt elérni?

- Folyamatosan történik az értékesítés, a felhasználás. A saját termelésű készletünk szinte a nullára csökkent, most már inkább az a baj - persze sokkal kisebb, mint a korábbi -, hogy bizonyos termékekből nem tudjuk vevőinket kielégíteni. Elsősorban a betonkeverőkre gondolt,

amelyekre ugrásszerűen megnőtt az érdeklődés, mert a kétkulcsos AFA rémétől fenyegetett építők, építtetők még az idén mindent meg akarnak venni, amit csak lehet. Ebből még be tudunk indítani egy kisebb sorozattermelést, de mezőgazdasági kisgépre - amelyek szintén elfogytak, s irántuk is lenne kereslet - már nincs kapacitásunk. Pontosabban lenne, de a piac nagyon kiszámíthatatlan, s annyira még nem stabil pénzügyi helyzetünk, hogy akár csak két hétre is raktárra termeljünk. Ha biztos bevők lenne konkrét időponttal, akkor vállalkoznánk a kisgépek gyártására is, de a bizonytalanért nem kockáztatunk.

- Pedig valamilyen még elő kellene rukkolni, mert ha jól tudom, a kétezres kandallóra kötött szerződés csak a GÉJA kapacitásának felét köti le.

Jól tudja. Elsődleges feladatunk az - de csak az elsődleges -, hogy a pillanatnyi pozíciónkat át tudjuk menteni a jövő évre. A kandalló piaci szezonja karácsonyig tart, januárig az lecseng. Addigra teljesítenünk kell a kétezres darabos megrendelést. A németekkel kötött szerződés öt évre szól, de a következő kétezres sorozatot ismét júliustól februárig kell leszállítanunk. Ez azt jelenti, hogy gyakorlatilag majd fél évig - februártól-júliusig - nincs megrendelésünk, nincs munkánk. Tehát erre az időszakra új termékkel kell megjelennünk a piacon. Úgy néz ki, hogy jó kilátásaink vannak erre is, mert nyugati partnereink ittjártukkor felfigyeltek szabadtéri grillsütőinkre, s nagyon megtetszett nekik. Ilyen kivitelezésű és ilyen anyagból készült szabadtéri sütőket még nem láttak a német piacon, s feltételezésük szerint lesz irántuk odakint kereslet. Vittek is magukkal mintát, a visszajelzések jók, s bízunk benne, hogy üzletkötésre is sor kerül. Mire a lap megjelenik, talán már meg is születik a döntés. Ha ez pozitív lesz, lehet, hogy az eddigi egymillió márkás szerződés mellé köthetünk egy másik milliót is. Az már helyrebillentene bennünket.

- Milyen fázisban van jelen pillanatban a billesztés? Csatát nyert-e már a GEJA?

- Csatát, sőt csatákat igen, de háborút még nem. Vanak pénzügyi gondjaink, de az mindenképpen kedvező, hogy most gyorsan tudjuk forgatni a pénzünket. Termeljünk, eladunk, a vevő gyorsan fizet. Elvezzük partnereink bizalmát, már mutatkoznak előttünk távlatok. Gazdálkodásunk pénzügyi egyensúlya megteremtődött, kiadásaink kisebbek, mint bevételeink. A végső mérleg megvonására viszont még várni kell. Ha öt hónappal ezelőtt azt írta, hogy partközelségbe értünk, mi, fuldoklók, akkor most azt lehetne mondani, hogy ha talpra még nem is álltunk, de a partot sikerült elérnünk, sőt a kimászáshoz is maradt erőnk.

Lehet, hogy újabb fél év múlva már vizes sem lesz a partra jutó? Jó száradást kívánok.

Pásztor

Fotó: Márton "Bevagonírozás" előtt a kandallók

Szerkesztőségünk levelet kapott. Illetékességből eljuttattuk a polgármesteri hivatalba. A válasz megérkezett.

Tisztelt Ismeretlen!

Olvasom névtelen levelét telefon ügyben, bár jobban szeretem, ha közügyekben szót emelő felfedi kilétét, de ez lehet hogy az én hibám...

Megállapításait több ponton is helyesbítenem kell:

1./ Az önkormányzatnak határozott célja, hogy a város tarthatatlan telefonhelyzetét megoldja. Különösen nagy terhet vállalt ezzel, mert 45 év elmaradt fejlesztéseit kell néhány év alatt megvalósítania.

2./ A város polgárai és közületei az ismertett feltételekkel, 15.000.- és 30.000.- forint befizetésével tömegesen igényeltek telefont a térségünkre kiterjedő 25 önkormányzat által létrehozott KÖRÖSCOM RT. elnevezésű társaságtól.

3./ A pénzt nem "bezsebeltük", hanem a "Törökszentmiklós Város Település-fejlesztési Alapítvány" számláján őrizzük mind addig, amíg a jogi feltételek nem tisztázódnak, és azt a megjelölt célra felhasználhatjuk. Ha valamilyen okból a fejlesztés elmaradna, a befizetett összeg a folyószámlakamatokkal növelve kerül visszafizetésre. Erről azonban most nincs szó, a megvalósítás esélyei nem csökkentek.

4./ A befizető nem a városnak "investált", hanem saját magának. Egy telefonvonal létesítési költsége 150 ezer forint, ennek 10 % -a a lakossági, 20 % -a a közületi hozzájárulás. A város azt vállalta, hogy a vonalanként hiányzó 135, illetve 120 ezer forintot és a megépítésre kerülő, de még igényel alá nem támasztott vonalak esetén 150 ezer forintot saját forrásból, vagy befektetői tőkeként előteremtí. Csak a nagyságrend kedvéért: ez az összeg több mint 600 millió forint.

5./ Az első ígéret határidejének a kitolódása a fennálló jogi helyzet tisztázatlansága miatt mintegy fél-, illetve egy évvel várható. Az új távközlési törvény őszi hatálybalépése esetén ez a határidő 1994. júniusa, illetve decembere.

6./ A társaság lehetőséget biztosít újabb igénylők jelentkezésére, természetesen az eredetnél magasabb összeg befizetése ellenében. Az összeg nagyságáról és az igénybejelentés új feltételeiről a sajtóban értesítjük a lakosságot.

Tóth Lajos

polgármesteri hivatali munkatárs

"NÁLUNK A VÁLTOZÁS MINDIG FOLYAMATBAN VAN"

Bizonyára megszokták már, hogy minden hónapban a munkajog valamely témájáról írunk. Ettől eltérően, most a Munkaügyi Központ Törökszentmiklói Kirendeltségének munkájáról beszélgettem Hevesi Tóth Ferenc kirendeltségvezetővel.

-Tulajdonképpen ez egy fiatal szervezet, amely már a rendszerváltás után jött létre, s igazából napjainkban növekszik a létszáma. Mennyire másabb ez, mint a többi államigazgatási szerv?

-A kialakulása a tanácsai rendszerhez kötődik. A dolgozók egy része legalábbis onnan származik. Ez persze nem feltétlen meghatározó dolog. Sok új munkatársunk van, akik a gazdaság széles területéről jöttek. Másrészt különbséget eredményez az, hogy nekünk szolgáltatást kell nyújtanunk. Ez olyan szolgáltatás, ahol nem az államigazgatás az első -bár a jogi szabályokat be kell tartani-, hanem az ügyfél. A munkavállalók és munkáltatók problémákkal fordulnak hozzánk, amelyekre főként várnak megoldást. Azért vagyunk, hogy ezeket valahol koordinálni tudjuk.

-Nem könnyű ilyen nagy létszámú munkanélküli mellett maradéktalanul helytállni. Mennyire adott a munkához a személyi és tárgyi feltétel?

-Jelenleg már nem abban látom a problémát, hogy nő az ügyfelek száma, hiszen olyan mértékben már nem növekszik, mint pl. tavaly. Napjainkban arról van szó, hogy olyan feladatok vannak illetve kell, hogy legyenek, amelyekhez komoly létszám-bővítés és anyagi háttér szükséges. Sajnos a személyi állományunk felvétele a munkanélküliek számától függ. Amikor megkapunk egy új létszámot, elővesszük a feladatoknak azt a részét, amit eddig nem sikerült megoldani, rátaksáljuk az új emberekre, s abban a pillanatban kiderül, hogy már megint túlterheltek vagyunk, a feladatok pedig részben megoldatlanok maradnak. Nemcsak létszámában, minőségében is javítani szeretnénk a feltételeinket. Ezt egyrészt az új munkatársak felvételénél egyre magasabb követelmények állításával, másrészt belső átképzésekkel próbáljuk megvalósítani. A létszámunk növekedésével egyre nagyobb helyigénye is van az irodáknak. Nehéz igazi elhelyezési lehetőséget találni. Ezért van az, hogy igen gyakran költözködések a kirendeltségek. Nagyon nyomasztóak a hiányaink, mindig a szükséglet után kullogunk.

-Mennyire lehet önálló a Munkaügyi Központon belül egy kirendeltség?

-Néha úgy érzem nagyon, néha úgy, hogy kevésbé. Itt mindig csak a helyzetből adódó megítélésnél van különbség. A jogszabályok alkalmazása kulcskérdés, és egyenesen kell, hogy legyen. Ebben függőségi viszonyban vagyunk. Egyéb kérdésekben elég nagy szabadsági fokot adnak meg az irodáknak. Nem alakultak még ki az egységes módszerek. Jelenleg az útkeresés időszakában vagyunk és itt nekünk is szerepünk van abban, hogy az általunk folytatott gyakorlat eljuthasson magasabb szintekre. Hagyják, hogy a kirendeltségek legyenek gazdái a rájuk bízott területeknek. Elsősorban abból a megfontolásból, hogy ne a direkt vezetékes rendszer alakuljon ki. Másodsorban az itt dolgozók ismerik a helyi problémákat, lehetőségeket. En ezt az elvet helyesnek is tartom.

-Az iroda rendeltetéséből kiindulva, szükség van a munkavállalókra és munkáltatókra. Milyen kapcsolatban vannak ők a kirendeltséggel?

-A munkanélkülieknek van egy része, aki mindenképpen szeretné megoldani a helyzetét. Ők átképzéssel illetve munkahelykereséssel kapcsolatban rendszeresen, a havi kötelező jelentkezéssel túl is, felkeresnek bennünket. Számukat kb. 10-20%-ra becsülöm. Egy másik része az ügyfeleknek talán nem ismeri ezeket a lehetőségeket, nem tudja magát jól menedzselni, viszont szívesen venné, ha lehetőségei javulnának. Feléjük kell intenzívebb tájékoztatást és segítséget adnunk. A munkáltatóknak kötelezettsége a létszámleépítések és a munkaerő-igények bejelentése. Ezzel kapcsolatban nyilván megkeresnek bennünket. A többi, ami igazán fontos lenne, már nem feltétlenül valósul meg. Gondolok az átképzésekre, az állások felkutatásának teljesebb körű megvalósítására. Működik a Munkáltatók Klubja is, melynek célja a kontaktusteremtés a munkáltatókkal. Szeretnénk, hogy megfelelő információhoz jussunk kölcsönösen és megoldást találjunk problémáikra. Nagyon sok munkáltatónak semmi lehetősége nincs a vállalat bővítésére. Így azután a stagnáló vagy csökkenő termelési volument anélkül is meg tudja valósítani, hogy különösebb kapcsolatban lenne velünk. Egy élenkűlő gazdaságban biztos vagyok benne, hogy nagy mértékben ki fognak teljeseednie ezek a kapcsolatok is.

-Említted az útkeresés időszakát. Neked milyen terveid vannak a jövőre nézve?

-Nálunk a változás mindig folyamatban van. Mióta az iroda működik, talán nem volt egyetlen olyan hónap sem, hogy valami nem változott volna meg. Jelenleg eljutottunk odáig a létszámot és egyéb feltételeket tekintve, hogy meg lehet valósítani az ún. három szintes irodai működést. Ez azt jelenti, hogy egyik szint a munkanélküli ellátásokkal, a másik szint a foglalkoztatás elősegítésével, a harmadik pedig a támogatók, tanácsadók, egyéb képzési formáknak a bevezetésével foglalkozna. Legfontosabbnak a harmadik szintet tartom. Nagyon sok munkanélkülit átképeztünk már, de nehéz lenne megmondani, hogy a jövőben mire lesz leginkább szükség. Elegendhetetlen a vállalkozási tanácsadók kifejlesztése. Ezt próbáljuk a jövőben szorgalmazni. Ehhez azonban szükségünk lenne az önkormányzatok segítségére is. Tervezünk pszichológiai tréninget, tanácsadást is, amelyek segítenék a munkavállalónak azt a képességét fejleszteni, amely alkalmassá teszi arra, hogy sikeresebbé tegye önmagát a munkaerőpiacon és a gazdasági szférában is. Novembertől beindul a jogi tanácsadás, amely minden hónap első csütörtök délutánján fog működni. És nem utolsósorban a közeljövőben szeretnénk megoldani a kirendeltség új elhelyezését is.

Kívánom, hogy sikerüljön!

Koller Szilvia

Te figyelj...!

Itt a MÓQS ÓRS

Füstös kis szoba... Régi szeneskályha, koncertek plakátjai, gitárok, erősítők, hangfalak, félig égett csikkek - ez az a hely, ahol a MÓQS ÓRS nevű zenekar próbál. Alternatív elemekkel átszőtt rockzenét játszanak, a megye több pontján léptek már fel olyan együttesekkel, mint a Kispál és a Borz, Deák Bill, Pál utcai Fiúk. 1992. március óta léteznek ebben a felállásban. Tagjai: Stelli Péter -szólógitár, ének, Csöke István -ének, gitár, Horniczky Kristóf - basszusgitár, Pacsai Róbert dob

- Az önkifejezésnek miért ezt a módját választottátok?

- Cs.I: Voltak hangszereink, szerettük a jó zenét, barátok voltunk. Ez az összekötő kapocs köztünk.

H.K: A zenélés önmegvalósítás. Nem tudunk elég jól beszélni, így a zene által fejezzük ki gondolatainkat.

S.P: Törekszünk arra, hogy kialakítsunk egyfajta stílust. Megpróbáljuk megcsinálni magunkat. Ismerjük fel, ha megszólal a zenénk!

- Mi volt az első kapcsolatok a zenével?

- Cs.I: Mind a hárman autodidakta módon tanultunk gitározni. Én 14 éves koromban kezdtem. Jártam emberekhez, akik foglalkoztak velem, de aztán magamtól tanultam.

S.P: Hét évesen fogtam le az első hangot. A gimnáziumban több zenekarnak is tagja voltam /Croesus, Bri-kett, Quartett, Alkalmi kapcsolat I-II, No Parking/. Katonaszolgálat alatt váltam ki a No Parkingból, ezután a Zsömlye nevű fantomzenekar, majd a MÓQS ÓRS következett.

H.K: A szakmunkásképzőben zenekart alapítottunk. Egymás között felosztottuk, hogy ki milyen hangszereken fog játszani -nekem a gitár jutott. Ez volt a Dinasztia nevű fantomzenekar. Kb. 10 ember fordult meg nálunk. Több nevünk is volt /pl. 24 -es villásqlcs/. Ebből a bandából nőt ki ez a zenekar, de az alapítótagokból mára egyedül maradtam. A MÓQS ÓRS nevet én találtam ki. Figyelemfelkeltő, tetszik, habár egy időre felvettük a R.M. street 162 nevet. /Oka: lakásunk régi címe ez volt./

- Hogyan fogadták azt a stílust, amit ti képviseltek?

- Cs.I: A koncerteken egyre többen vannak. Igény van ránk. Sokan kérnek tőlünk felvételeket, de nincs annyi pénzünk, hogy egy Demo kazettát csinálhassunk. Szponzorokat keresünk.

-S.P: Ördögi körben vagyunk: a szponzoroknak kazettát kellene vinnünk, hogy megmutathassuk magunkat, a zenénket, épp azért megyünk hozzájuk, hogy pénz adjanak egy Demo-ra.

- Otthon érzitek magatokat Törökszentmiklóson? Elfogadják benneteket?

- S.P: Régen két mozi és két művelődési ház volt. Mára mind a kettőből egy van, és ez nem ad lehetőséget arra, hogy elégszer megmutathassuk magunkat.

- Cs.I: Több koncert kell! És itt zárt ajtókra találunk.

- H.K: Minden más kulturális rendezvényre van pénz, csak az olyanra nincs, ami a mi korosztályunkat érdekelné.

- S.P: A lehetőségeket önrőből teremtjük meg magunknak: vendégzenekarokat hívunk, koncerteket szervezünk. A városon kívül Papp Béla, Juhász Gábor, Janó Lajos segítenek a szervezésben.

- Indultatok-e versenyeken?

- S.P: Igen, kategória I. helyezéseket értünk el és különdíjakat is kaptunk.

- A város másik zenekara a No Parking. Velük milyen a kapcsolatotok?

- S.P: Egészséges versenyzés folyik.

- Meddig folytatjátok?

- H.K: Én addig, amíg fel bírom emelni a gitárt...

Remélem, értő fülekre talál a zenekar kérése és akadnak szponzorok, akik segíteni tudnak nekik.

Busai Barbara

Lapzárta után érkezett a hír, hogy a zenekarból kivált Pocsai Róbert és helyére Vitányi Rudolt lépett.

MINDEN ÖSSZEFOJT

Kemény idő, vad
korszak, Elmúlt,
bevezetett hit,
cirkuszi mutatvány,
hallgatag haláltánc,
idegberreg emberek,
rövid kapcsolatok
jelöltek a társadalmat.
Oh, mennyi síkhalom,
vérző arca,
mélánus unottság,
szereázott ábránd,
nyitott tervek,
valós adottságok,
kifacsart módszerek!
Beteggyé tett társaságok,
vergődnek az elmúlásban.
Táncol a végzet,
minden összefojt
é meztelen valósággal.

Szabó Sándor 1991.

IGYEKSZEM

Zenét hallgatva
verseimet csitogom
könyveden, tisztán.
Nézem a messzeség
tillázó villogását,
igyekszem megfejteni
vert éveim
kudarcos sötéttségét!

Szabó Sándor
Törökszentmiklós, 1992.

SZABAD VARÁZS

Néhány perc alatt mosolyán
szitáló vágy kedvemmel döngöztél,
jöttél idején rólad mesél...
Kibomló viharban, csodás üzenet
ragyogja idevezetd utadat,
széllel sugarnak járva annak hajadban,
tűzpiros rózsá vád illata
és örületbe esésbe, holdog
bízsergés számas varázsa
ezernyi kvintálmaim hantá rám.
Visszaforrdlhatatlan é gyönyörű,
reményteljes, robbanásos múltor.

Szabó Sándor 1991.

Egy bajnok, aki kicsit más Farkas Péterrel önmagáról és a sportról

Ha az olimpia előtt megkérdezik, ki ő, a sportot csak messziről figyelők közül valószínűleg kevesen tudtak volna válaszolni. Aztán egy egész ország izgulta végig küzdelmeit, s szurkolt neki a végső győzelemért, s kicsit később ismét egy egész ország derült azon a - maga sem tudja, megilletődöttséget palástoló, feszültséget levezető - csibészes mozdulatán, amikor megköstolta a nyakába akasztott aranyérmét. Ma már mindenki ismeri, és még jobban meg akarja ismerni. Számptalan riportot készítenek vele, tévében szerepel, élménybeszámolóra hívják szerte az országban. Ha valaki még nem találta volna ki, Farkas Péterrel, olimpiai bajnok birkózónkról van szó.

- Mit gondolsz, miért éppen irántad támadt ekkora érdeklődés? Repka, Hajtós Berci, Kovács Anti szintén elsők lettek az olimpián, szintén küzdősportban, rólok mégis kevés szó esik, míg téged szétkapkodnak.

- Részben lehet magyarázat, hogy Attila miskolci, Kovács Anti paksi, őket nehezebb megtalálni, de inkább arról van szó, hogy kicsit más vagyok. Lazább a stílusom, talán érdekesebbnek találnak, mint a többieket. Általában közvetlen vagyok, nem nagyozlok, tőlem bármit kérdezhetnek. Meg úgy néz ki, hogy most kézzel kézre adnak. Pl. ki tudja miért, a tévések meghívtak a "Főzőcskébe", s másnap már jött a telefon, hogy miután én szeretek főzni, szakácskodni, meghívnak egy sajt-konferenciára. Pedig azon kívül, hogy szeretem a sajtot, semmi közöm hozzá, mint ahogy főzni sem szoktam. Legközelebb lehet, hogy sajtevéként sörfeszítvárra invitálnak.

- Meddig terjedhet a másságod? Meddig és hogyan fogadják el ezt szakvezetőid és társaid, mennyit engedhetsz meg magadnak? Arra gondolok, hogy a közelmúltban nem indulhattál egy csapatbajnoki fordulón, mert 10 dekával túllépted a súlyhatárt. Vezetjük úgy is, hogy cserbenhagyta a csapatot.

- Ez nem egészen így van. Egyrészt egy ilyen nagy versenyre való felkészülés, az olimpiai győzelem után érthető, hogy elemi igénye az embernek, lazítson egy kicsit. Pláne, ha tétét menő verseny nincs is. Az említett csb. fordulón a csapatnak semmi erélye nem volt. a Dózsa kötöttfogású csapat, s most összetett bajnokság van. Szabadfogásból - miután csak egy komoly szabad emberünk van - eleve 40:0 hátrányból indulunk. Ha az összes kötöttfogású meccset megnyernénk, akkor is csak döntetlenig jutnánk, de ez képtelenség. Ha lett volna esély, természetesen mindet megnyezek, de így minek törjem magam? Ezt természetesnek is vette mindenki.

- Jó, ez elfogadható. De mennyire elfogadható számodra, az, hogy a következő versenyen egy alig jegyzett birkózó, Kismóni János megvert. Az a Kismóni, aki előzőleg 74kg-ban szerepelt, te pedig most 95kg-os vagy. Ezt a békát hogyan nyeled le? Nem nagy blama ez, nem zrikálnak az irigyeld?

- Azon a versenyen, abban a pillanatban ő volt a jobb. Ő nagyon akart, én pedig nem voltam eléggé felkészült. Minden fogásomat megkontráztott, mindig rajtam maradt. Pró-

báltam megverni, nem sikerült. Megérdemelte a győzelmet és passz. Az irigyek meg nem érdekelnek, soha nem is érdekeltek. Dumáljanak, amit akarnak, én jól elvagyok magammal. Amit vártak tőlem, megtettem, amit sportban el lehet érni, elértem. Ha ezek után csak legyőznek, ha az utolsó kutyaütő is elver, az sem érdekel. Mondom azt nekik. Mert téthelyzetben, ha tudom, hogy ezt az embert meg kell vernem, akkor majd meg is verem. Mert akkor úgy készülök. Most megengedhettem magamnak, hogy kikapjak.

- Azt is megengedhetted magadnak, hogy visszautasítsd egy német klub szerződési ajánlatát? Ha jól tudom, a Bundesligában kb. hússzorosát ajánlották annak, amit itthon keresel havonta. Ennyire el vagy eresztve anyagilag, vagy ennyire nem érdekel a pénz?

- Persze, hogy érdekel. Nem semmi összeget, 25.000 márkát ajánlottak fel, ami már elég csábító summa. De volt egy kikötésük, ami már sokkal kevésbé volt csábító. Mi-

vel 90kg-ban van jó versenyzőjük, nekem az olimpiai súlycsoportomban kellett volna versenyezni, s ehhez állandóan fogyasztanom is kellett volna. Erre pedig nem voltam kapható. Annyit nekem nem tudnak fizetni, hogy hajlandó legyek sanyargatni magamat. Nagyon szeretem a birkózást, de az életemet nem akarom teljesen annak alárendelni, amiatt magamtól minden apró örömet - még az evést is - megvonni. És semmit nem akarok miatta elmulasztani az életből, ami visszahozhatatlan. Nagy, komoly versenyekre hajlandó vagyok fogyasztani, de állandóan még sok pénzért sem.

- A birkózás nagy fegyelmet követelő sport, ahol az erő sem mellékes. Vannak szinte öse-

rejű, megállíthatatlanak tűnő versenyzők is, akikre ránéz az ember, és azt gondolja, úristen ezt meg sem lehet mozdítani. Az ilyenek ellen segít-e a csibészség, az azzal járó intuíció?

- Ez az erő dolog egy kicsit téveszme. A birkózás szerintem elsősorban észjatek, magában az erő kevés. A nagyon erős ellenfelet éppen észszel lehet megverni. Ha tudom, hogy a nagyobb izomzat hamarabb elfárad, akkor én jó erőbeosztással, taktikával addig kihúzom, amíg az ellenfél el nem fárad. Ha baj van elő a vagánysággal, egy kicsit lábra fogok, bedobok néhány apró szabálytalanságot, megpróbálok olyat csinálni, amire ő nem számít. Ezek nagyon is észkérdések. Nagyon fontos a pszichikai alkat is. Van olyan versenyző, aki edzésen teljesít 120%-ot, versenyen meg ötvenet, mert valami blokkolja, gőrcsőssé válik, esetleg megijed a téttől. A másik lehet, hogy fele annyit edz, de lazábban veszi a dolgokat, felszabadultan bizkózik, esetleg pimaszul ellenfele képéve nevet, és győz. Én ebbe az utóbbi típusba tartozom.

- Könnyen beszélsz, mert végül is bajnok lettél. De mi történt volna, ha nem nyersz az olimpián?

- Nagyon csalódott lennék. Össze lelkileg nem törnék, de biztos nyomot hagyott volna. Ezt Komáromi Tibin lehet legjobban lemérni, aki Szóulban "csak" második lett, s aki ezt soha nem tudja talán kiheverni. Mindent megtett és mégsem sikerült, s benne egy világ dőlt össze. Én talán nem vettem volna olyan tragikusán, de belül biztosan nagyon bántana, talán nem is folytatnám. Így viszont négy évig, Atlantáig én vagyok az olimpiai bajnok. Oda még elmegyek, s oda sem úgy, hogy vesztésként akarok visszajönni. S akkor négy év múlva lehet, hogy Törökszentmiklóson megint találkozunk.

Úgy legyen. A viszontlátásra.

Pásztor

Nem történt semmi

Hallottam: Az igazság napja közel, hisz lesz itt még választás, s a köpenynek csak két "színe" van.

A maga módján minden példabeszéd igaz. Ez is. /Az "elmélet próbaköve" s a "puding próbája" is, na persze./

Valószínűleg most kell sorolnom a magyarság nagy problémáit - a televízió alapján, hogy Béres Erika már tudja, de a nép még választhat a másik 52 féle közül. Nemzetünk közérzete fogalmazódik meg az egyik fogk rém-reklámban, amikor a "specialista" felelősségre vonja az egyébként lelkiismeretes anyát, mert az bármilyen más fogkrémet használ, s nem az övét. Persze a lelkiismeretes anya nem hivatkozhat a lelkiismeretes apára, aki egy egészen más fogkrémet ajánl, s a brékelt nyusziról még nem is beszéltünk. Az igazság kizárólagos letéteményesei reklámban még persze elmennek, bár néha túlzásként hat - számomra - az egyik reklám poénja: "lehet-e élni nélkülük?" Számomra nem kérdés: nem lehet, hanem muszáj. Szomorú játék ez. /Bár lehet, hogy a reklámok alkotói s a kormány szóvivői, a sajtóiroda "névtelen" szerzői azonosak, vagy egy iskolában végeztek - esetleg egy alapszervezet tagjai voltak. Elismerem: rosszmájúság, a korszellem - talán - pártokon felüli./

Nem, sehogy sem tudom kiverni a fejlemből Csehov egyik novellájának rendőrfőnökét, aki köpenyét úgy veszi és "fordítja", ahogy a "vádolt kutya" gazdáját más-más fokára vélik a társadalmi ranglétrán. A köpenynek nemcsak két "színe" van, s a kaméleonnak természetes, ha színeit a környezetéhez igazítja. /Mindig./

Ma már nincsenek ügyek...

Rendőrileg teljesen normális, ha valakik horogkeresztet rajzolnak, fasiszta jelképeket használnak, sőt röplapok tucatjainak birtoklása még nem jelenti annak terjesztési szándékát. /Nem kell fantázia, ki lehet találni, hogy a Kossuth téri produkció "vizonzás" volt Antall József B.S.-beli kifütyüléséért, s az Andrásfalvy kontra egyetemi ifjúság esetért. Az nem probléma, hogy ezt szervezni kellett, s hogy ez - ma még- rendkívül érzékeny nemzeti ünnepünkön történt./

Nem úgy... de nem hiszem azt, hogy csak nekem jut eszembe: Kétegyháza, most a Kossuth tér, mintha kifejezetten azok malmára hajtának a vizet, akik a rendőri hatalom kiterjesztését akarnák /mintegy a demokrácia ellenében/, holott a rend hiánya nem a rendszer jellegéből, hanem a rend-őreinek magatartásából adódik. /Mintha eleve készítenék a polgárságot a rend "erős" óhajására, hisz nagyon kevesen vannak közöttünk a Rambó és Schwarzenegger lelkületűek és fizikai adottságúak. S amit nem egyszer sugallnak, a "védd magad", mert más - azaz a rendőrség - nem tud megvédeni, a rendszer hibájának sejteti a parancsnoki határozatlanságot. Persze, ez lehet pusztán a dolgok logikája, s nem "összeesküvés".

Elkeserít, hogy ma már nincsenek "ügyek", ma mintha csak személyes ambíciók lennének. A kiüresedett értékek helyét ugyanazon módszerekkel próbálják kitölteni, ugyanazon frazeológiával, ugyanazon paradigmák alapján. /Holott "nekünk" nem a "neve" volt a baja, hanem az, ahogy működött./

Tudom persze, hogy a kataklizmatikus változásoktól eltekintve az új uralkodó elitnek ki kell egyeznie a régivel /főként a gazdaságot birtoklókkal/, de arra azért nem gondoltam, hogy ez ilyen "simán" és gyorsan kiüresíti a még megmaradt hiteket. S pusztán a személyes nagyravágás

eszközévé teszi a politikát. Az az érzésem, hogy az értelmiség javának a változásokat igenlő egykori magatartása s jelenlegi passzivitása egyformán tudakolt volt, illetve az.

Bár a humán értelmiség - ha úgy tetszik: megnyerte ezt a forradalmat, törvényhozói munkássága mégis inkább a hatalmat, s nem az értelmet, főképpen nem magát az értelmiséget szolgálta. A törvényhozás olyan, mint a mai modern művészet: önmaga apropója. Törvények tucatjai ébresztik rá az embereket más törvények "ezreinek" hiányára: minden törvény egy régi-másikból - ered, ezt magyarázza, s önnön magyarázatát is igényli - így újabb törvényt igényel. Minél több a törvény, annál inkább látszódik a jog "tekintélytelensége" /hisz maguk a honatyák kérdőjelezik meg az Alkotmányt, s igekeznek tételeit kikerülni/. Az igazság és a törvény teljesen elszakadt egymástól, s a jogállam helyett a "jogok államában" élünk.

Ma már nincsenek nemzeti ügyek, csak hivatali ügyek. /Néhány naív azt hitte, hogy a közalkalmazotti törvény érette van, pedig csak a miniszteriális urakat védik, akik elsáncolták magukat hivatalaikban, s eleve költségvetési csődöt jelentene hatalomváltás esetén a hivatalnokok cseréje. Minden működik úgy, mint azelőtt, a bürokrácia felzabálta a forradalmat, pecsét kérdésévé tesz hitet, etikát, igazságot, s kizárólagos döntőbíróvá mindenkit, akinek pecsétje van.

Mi pedig egy nagy-nagy hivatal "ügy-felei" vagyunk, s ha létünket nem tudjuk "illetékbélyeggel" - azaz adóval - igazolni már nem is létezőnk, s "ügyünk egyre fogyottabb" adónk arányában.

Hiszem, hogy a köpenynek csak két színe van, de nem tudok szabadulni a gondolattól, hogy kiknek "nem fogyott az ügy", azaz "ügyesek", azoknak több /sőt több tucat/ köpenyre is futja /s mindegyiken lehet még fordítani!./

Kakuk Imre

Megjegyezzük

Egyre több a kutyabarát Törökszentmiklóson is. Ez dicséretes és helyes, de ne feledkezzünk meg emberbaráti kötelezettségünkről sem!

Nemcsak gyerekek, de felnőttek is komolyan panaszkodnak az utcára engedett, gazdátlanul kint sétáló nagy - és még nagyobb kutyák miatt. Félelmet keltenek a járókelőkben, amin nem is lehet csodálkozni. Szeretnénk a "gazdik" figyelmébe ajánlani az ide vonatkozó rendelkezést:

A 17/1968. /IV.14./ Korm. számú rendeletben megállapított szabálysértések "VESZÉLYEZTETÉS KUTYÁVAL" c. fejezet 13. szerint:

"Aki kutyáját kóborolni hagyja, vagy a város belterületén felügyelet nélkül bocsátja utcára, vagy nem pórázon vezeti... 3000.- Ft -ig terjedő pénzbírsággal sújtható.

A szabálysértést nemcsak az eb tulajdonosa, hanem más is elkövetheti. Így pl. ... aki másnak a kutyáját szivességből vagy szórakozásból a város belterületén póráz nélkül vezeti..." stb.

NOVEMBER HAVI PROGRAM

November 13-ig
A Pincegalériában
MLADONYICZKY BÉLA
szobrászművész **kiállítása**
Nyitva: naponta 13-18 óráig

7. szombat 14.30 óra
A Köld Gyógyítás Alapítvány és
a Magyarországi Köld Párt bemutatója
-természetgyógyász előadás -tanácsadás
-Köld Klub megalakítása
-Köld Párt irányelveinek ismertetése

8. vasárnap 18.00 óra
Vasárnapi kabaré
Közreműködik: **Éles István;**
Horváth Szilveszter; Ihos József
Jegyek 180, 160, 140, Ft-os árban
a 23-as szobában válthatók

13. péntek 16.00 óra
Színház busz indul a
MADÁCH KAMARA SZÍNHÁZ-ba
A férfi akit szeretek című
nosztalgikus komédiára.
Jegyek igényelhetők a 23-as szobában.

13. péntek 19.00 óra
GÖRÖG TÁNC HÁZ
Belépő: 50 Ft.

A Pincetanya ajánlata:

November 2-től nyitva: hétfőtől - péntekig
naponta: 14 - 20 óráig

Várunk minden fiatalot, aki alkoholt nélkül, nyugodt, kellemes
környezetben kívánja eltölteni szabadidejét

Induló klubok:

4. 16 óra ROCK KLUB
4. 17 óra KÉZMŰVES KÖR

15. vasárnap 7.00 óra
Barangolás szép tájainkon:
Gyöngyös, Pásztó, Hollókő -
kirándulás autóbusszal.

Részvételi költség: 250 Ft.
Jelentkezés a 30-as szobában.

19. csütörtök 10.00 és 14.00 óra
A kecskeméti Ciróka Bábszínház
vendégszínháza **SKATULYÁCSKA**
HERCEGKISASSZONY címmel

Jegyek a 22-es szobában válthatók 50 Ft-os árban.

21. szombat 19.00 óra
Jótekonysági bál a
Mindenki karácsonya javára
Zene: Molnár József és zenekara

23. hétfő 16.30 óra
Lakossági fórum a
TÖRÖKSZENTMIKLÓS ÉS VIDÉKE
újság szerkesztőivel

26. csütörtök 17.00 óra
Béretli hangverseny
VIHARZENÉK
Közreműködik:
a Szolnoki Szimfonikus Zenekar
és Rósonyi Lella hegedűművész

Vásárok

6. 9-17 óráig Használtruha vásár
Otcsó csizma és cipővásár
11. 9-16 óráig Szabadidőruha vásár
13. 9-17 óráig Rendkívüli cipő és függönyvásár

A Helytörténeti Gyűjtemény és Múzeum ajánlata:

Ábrahám Jakab brassói grafikus művész önálló kiállítása
Kada István törökszentmiklósi naiv festő kiállítása
Csoportokat előzetes bejelentés alapján fogadnak.

Hol tart a nyomozás a GRAFFITY DISCO ügyében?

Mint ismeretes, két hónappal ezelőtt garázda elemek összetörték a Graffity Disco ablakait és berendezésének egy részét. A Rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályvezetőjétől Kértünk tájékoztatást a nyomozás állásáról.

Az elkövetők nagy részének kilétét felderítették, velük szemben a bizonyítási eljárás folyamatban van. Egyrészt fiatalok, de vannak köztük felnőttek is. Egyesek elismerik a garázdaság tényének elkövetését, mások viszont - élve a törvény adta lehetőséggel - megtagadták a vallomástételt. Az ügybe a Budapesti Ügyészségi Nyomozó Hivatalt is bevonják.

A következő héten nagyobb rendőri erő biztosította a Graffity Disco környékének nyugalalmát, ennek ellenére két különböző garázdaságot követtek el. Egy sorállományú katona szándékosan betörte a nagyméretű kirakatüveget, egy másik, négy fős társaság pedig gépkocsiból csuizlival kilőve, rongálta meg azt. A sorkatona és a négy fős társaság kilétét felderítették. Ellenük a nyomozás folyamatban van.

A Rendőrkapitányság a jövőben a rendezvények tartásakor nagyobb erővel próbálja a rendet biztosítani.

(H. J.-né)

Gyógyszertárak novemberi ügyelete:

nov. 7-8.:	15/66	Almási út 2.
nov. 14-15.:	15/66	Almási út 2.
nov. 21-22.:	15/67	Kapisztrán út
nov. 28-29.:	15/68	Kossuth út 83.

HALOTTAINK

Szeles András /69/ Dögei Imre /55/ Juhász Sándorné Sántha Erzsébet /81/ Böttlik Illés /67/ B. Kiss Jusztna /65/ Buzás Károly /83/ Lőrinczi Károly /83/ Molnár Sándor /66/ Suki Ferenc /53/ Szűcs Sándorné Tóth Eszter /68/ Hoppál Imre /31/ Sándor Jánosné Polgár Apollónia /85/ Dóra Boldizsár /65/ Bata József /40/ Tóth István /66/ Csajbók Józsefné Ujlakán Julianna /92/ Bangó Jánosné Kiss Margit /74/ Litkei Lajosné Lados Iona /72/ Bakti Gábor /63/ Líbor Imre /42/ Tóth Pál /68/ Ajtai Dávid Richárd /9 hónapos/

FARAGÓIMRE

/1903-1992/

Október 9-én temetésre kondult a harang. Faragó Imre nyugdíjas pedagógustól búcsúztak szerettei, barátai, egykori kollégái és tanítványai.

Hosszú ideig volt a Hunyadi úti iskola igazgatóhelyettese. Nagy szakmai tudás, pontosság, udvariasság és tiszteltudás jellemezte. Iskolája fejlesztésének érdekében bármilyen munkára készen állt. Nyugdíjasként több iskolában teljesített napközis szolgálatot.

Nagyszerű emberként maradt meg emlékezetünkben. Rengeteget dolgozott családjáért. Harminc évvel ezelőtt hirtelen vesztette el feleségét. Ettől kezdve egyedül nevelte négy lányát. Állandó derű, önzetlen segítőkészség jellemezte. Nem törte meg a második tragédia sem, ami legidősebb lánya halálával érte. Tisztelettel és csodálattal bámultuk óriási lelkierejét, hogy talpon tudott maradni a csapások súlya alatt.

Fáradhatatlanul segített unokái felnevelésében is. Gazdag életútját a gyöngyösi kórházban fejezte be október 3-án, 89 éves korában.

Nyugodjék békében!

/H. J.-né/

Törökszentmiklós és Vidéke Független Közéleti Lap

Szerkesztőség: Törökszentmiklós, Kossuth Lajos út 135. Telefon: 13.

Szerkesztli a szerkesztőbizottság:

Hajnal Józsefné; Kakuk Imre; Kovács Györgyné; Pásztor Gábor

Tipográfia: Takácsné Papp Éva; Nagy János

Kiadásért felelős:

Törökszentmiklós és Vidéke Újság Alapítvány

ISSN 0866-1839

GATE MGFK NYOMDA Mezőtúr

Brassói szemmel a romániai választásokról

Beszélgetés Markó Gáborral és Sente Lászlóval, az RMDSZ Brassó megyei küldötteivel

Az Erdélyi Napok keretében városunkban vendégeskedő brassói csoportot elkísérte Sente László, Brassó városának tanácsnoka és Markó Géza, az RMDSZ brassói szervezetének alelnöke is. Természetes, hogy megismerkedésünk után nagyon gyorsan a közelmúltban lezajlott - az erdélyi magyarság sorsának alakulásában döntő jelentőséggel bírható - romániai választásokra terelődött a szó. Mivel a teljességre való törekvés megkísérlését is lehetetlennek tartottuk, igyekeztünk a beszélgetéstől az ismert végeredmény hátterére, a magyarság és a demokratikus ellenzék esélyeinek latolgatására vonatkozó részeket kiemelni.

- A RMDSZ soha olyan eredményesen nem szerepelt, mint a mostani, szeptemberi választásokon, pedig innen úgy tűnik, mintha az egység falán repedések mutatkoznának. Platformok kialakulásáról, Domokos Géza elleni támadásokról lehet olvasni, s eltérőek a választások után kialakítandó taktikára vonatkozó elképzelések is. Mennyire súlyosak ezek a jelenségek?

- Az RMDSZ egy sokszínű, az egész erdélyi magyarságot összefogó szervezet. Megtalálhatók benne a kereszténydemokraták, a kisgazdák, van ifjúsági szervezete, de magába foglalja az Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesületet, az Erdélyi Magyar Tudományos Egyesületet, és lehetne még sorolni, hány tagszervezetet. Nyilvánvaló, hogy egy ilyen gyűjtőpártban nem lehet mindenki egy elven, s vannak ideológiai eltérések is. Az is tény, hogy a tagok vérmérséklete, politikai, taktikai elképzelése sem egyforma. Kialakult egy radikálisabb szárny, és vannak fontolva haladók. Hogy kiknek lesz igaza, azt ebben a pillanatban nem lehet tudni, hiszen a választások után még nagyon sok kérdés nyitott. Egy viszont biztos: ha vannak is vitáink, azok belső viták, s a döntő fontosságú kérdéseket nem érintik. Az alapkérdésekben - anyanyelv használat, iskolákhoz, kulturához való jog, önrendelkezés - mindenki egyetért, ezeknek minden vitát alárendelünk, s kifelé abszolút egységesek vagyunk.

- Míg az RMDSZ a vártnál is jobban szerepelt, ugyanez az ellenzékéről általában nem mondható el. Elsősorban a Demokratikus Konvencióra gondolok.

- A Konvenció elkövetett egy komoly taktikai hibát azzal, hogy a választások előkészítése során szinte teljesen mellőzte a falut, amit Iliescu nagyon is fontosnak tartott. Ő tudta, hogy a románokba beleivódott a paternalista típusú hatalom elfogadása, s sikerrel szuggérálta a parasztságba a burzsoá-földesúri restauráció rémképeit. A Konvenció nem fogta fel, hogy ahol egyébként is elfogadott, ott főleg kampányoznia, hanem oda kell az erőt koncentrálni, ahol az ellenfél

az erősebb. Azokban a megyékben, ahol az RMDSZ kampányozott, mindenütt elmondta a mieinknek, hogy menjenek át a román szomszédhoz, győzzék meg, hogy a változás, a demokrácia mellé kell állnia, s szavazzon a Konvencióra, Constantinescu. Meg is lett az eredménye, mert a magyarság lakta megyékben szinte mindenütt az ellenzék győzött, mert minden magyarnak legalább egy román komája van. Ugyanezt a Konvenció a románok lakta megyékben elmulasztotta, s ezek lettek Iliescu fő bázisai.

- A parlamenti csatát nem nyerte meg

az ellenzék, de az elnökválasztás második fordulójára előtt úgy tűnt, hogy abból Constantinescu kerül ki győztesen, hiszen az NMF, az RB, a DK és az RMDSZ vezetői is mellette álltak ki. Mégis vereséget szenvedett.

- Ennek az a magyarázata, hogy a pártok vezetői rosszul mérték fel erőiket, nem ismerték tagságuk véleményét. Hiába ígérnek, ha nem rendelkeznek olyan tagsággal, amely kiáll mellettük. Őket magukat az első fordulójában természetesen jelölte a tagságuk, de azt már nem tudhatták, hogy a már csak Constantinescu és Iliescu között választhatnak, kire fognak voksolni. A polgár pedig határozatlan, politikában járatlan. Kire fog szavazni? Nyilván arra, akit ismer, aki két éve a tévéből mosolyog rá magabiztosan, s aki megígéri, hogy megvédi őt a tőkés kizsákmányolástól.

Ráadásul előkerültek számításba sem vett pártok. Az ortodox kommunisták álló Szocialista Munkapárt, a fasiszta jellegű Nagy Románia Párt felbukkantak a semmiből, s rögtön parlamentbe is jutottak. Ők is Iliescut támogatták.

- Lesz-e valami változás Romániában, s ha igen, milyen jellegű? Mire számíthat az erdélyi magyarság? Domokos Gézáék szerint javult az RMDSZ helyzete, mert eddig 7%-kal egyedül állt, mint ellenzéki párt, most pedig egy 43%-kal rendelkező laza kapcsolatrendszerű ellenzéki csoportosulás tagja.

- A változással kapcsolatban csak annyit, hogy Iliescu bejelentette már, hogy nem enged a reformokat sürgető

nyugati nyomásnak, s folytatja a 89 óta követett külpolitikát is. Azt, hogy merre lép, nem lehet tudni. A szavazás mindegyesre legitímálta eddigi politikáját, s nagyobb lehetősége lesz befolyása növelésére. Az pedig, hogy pillanatnyilag kisebbségi kormány alakítására kényeszerül, ne tévesszen meg senkit. Az ellenzéki pártok közül igazán csak a Konvencióra lehet számítani, a többiek az erőviszonyok alakulását figyelik. Hogy hova állnak, csak ezután dől el. Azt sem szabad elfelejteni, hogy nálunk más a helyzet, mint Magyarországon. Ott az önkormányzatoknak van anyagi keretük, van mivel gazdálkodniuk. Nálunk nincs mivel. Ha odakerül a sor, a Konvenció - s általában az ellenzék - polgármestereit le sem kell hatalmi erővel váltani, gazdaságilag lehetetlenné lehet tenni őket. Ha nem kapnak pénzt, nem lesz tej, kenyér, nem épül út, kit fog a lakosság szidni? Nyilván a polgármestert. S melyik polgármester nem kap pénzt?

- Iliescu azt is bejelentette, hogy törvényjavaslatot nyújt be a parlamentnek, amely hat hónappal rendkívüli intézkedéseket tenne számára lehetővé a "bűnözők elleni harcban", a "rend és törvényesség légkörének megteremtése érdekében. Hihető - a kérdés költői -, hogy valóban erről van szó?

- Erről csak annyit, hogy megválasztása után első dolga volt, hogy kiengedte a börtönből a bűnözőket. Hogy valójában mit akar a bejelentett igény, csak később derül ki. Takarhatja a "rend" megteremtése az ellenzékkel való leszámolást is.

- És ha nem fogadja el a parlament? Az alkotmány szerint nincs túl nagy hatalom az államelnök kezében.

- A régi alkotmány szerint nem volt. Ne felejtjük azonban el, hogy 89-ben nem normális körülmények között lett elnök. De most igen. Most törvényesen választották meg, s ez sokkal nagyobb hatalmat biztosít neki. Nem vagyunk meggyőződve, hogy azt úgy használja fel majd, hogy nekünk is jó legyen. Szerintünk hamar ki fog derülni, csak figyelj a sajtót!

Csak remélni merem(?), hogy egy egész világgal szembefordulni mégsem akar. Annyira elvakult talán ő sem lehet.

Pásztor

Fotó:

A fehér asztalnál is politikáról folyik a szó. Balról jobbra Sente László, Markó Gábor, a cikk írója és Dr. Szabó Lajos országgyűlési képviselő

Szívünkhöz szólt a

Búzavirág Népi Együttes dala

Erdélyi Napok 1992. okt. 22-28-ig

A történet másfél éve kezdődött az Erdélyiek Klubja első baráti találkozásán. A vendégek sorában volt Reiff Pista bácsi, az együttes vezetője is, aki éppen rokonlátogatáson tartózkodott a városban.

Nyugdíjas tanár Brassóban, de ma is aktívan tettekenykedik a néphagyományok ápolásában.

A segíteni akarás szándéka már akkor megfogalmazódott. A szavakat tettek követték, és így október 22 és 25-e között 52 fős küldöttség érkezett a városba.

Az Áprily Lajos Elméleti Líceum 42 fős Búzavirág Együttese, az iskola igazgatója, aligazgatója, tanárai és a szintén meghívott RMDSZ Brassó megyei küldöttsége.

A felejthetetlen előadást 23-án este tartották. Szem nem maradt szárazon azon az estén. A művészi élmény, a tisztelet és a fájdalom elnémított mindenkit. A műsor utolsó percében felállva hajtottak fejet a magyarságukért otthon is bátran kiálló, kulturális missziót teljesítő kis csapatnak.

Ajkukon oly tisztán szólt az 'Erdélyország az én hazám' - hogy hitükből, kitartásuktól példát vehetnének e kellemesebb szegletén a magyar földnek.

Kovács Györgyné

A barcasági guzsalyos kedves leánytánca

Közös vacsora a vendégekkel

A líceum tanárnője átadja az iskola évkönyvét. Mellette az RMDSZ küldöttség tagjai és az MDF elnöke

A vacsorán Pista bácsi lányai körében

Köszönjük

A Magyar Demokrata FÓRUM Törökszentmiklósi Szervezete köszönetét fejezi ki a város polgárainak, hogy szeretettel fogadták a brassói vendégeket. Köszönjük adományait.

Köszönjük a vállalatoknak, az intézményeknek az anyagi és emberi segítséget.

Fürge lábak ropják a táncot